Hanna Lee
Billionaires
18+
LADY C
ȘI
STRĂINUL
Volumul 4

Hanna Lee

Billionaires
Volumul 4

LADY C
și
STRĂINUL

Iubirea apare când nici nu te aștepți.
Cea de-al patrulea volum prezintă povestea lui Cate, o femeie puternică, bogată și sexy, dar cu o latură perversă și, câteodată, prea aventuroasă. Nu crede în dragoste, decât în sex. Urăște publicitatea și foarte puține persoane știu adevărata ei identitate.
Dar, când este prinsă într-o situație stânjenitoare și e nevoită să se dea drept prostituată, trebuie să facă orice pentru a-și apăra imaginea publică, inclusiv, să petreacă câteva zile în compania unui bărbat foarte atrăgător, care o va face să privească într-un alt mod această aventură și, poate, chiar să spere că este începutul unei povești de dragoste.
Ben este un bărbat care poate avea orice femeie, dar prostituata din fața lui pare ceva mai mult și, intrigat de comportamentul ei, îi face o propunere care le poate schimba viața.
Dar ce se întâmplă când minciuna devine mai mare și mai periculoasă decât adevărul

ISBN general 978-606-9017-10-4
ISBN vol. 4 978-606-9017-14-2
9 786069 017142
STYLISHED

Capitolul 1

Cate

Aveam în liceu o prietenă care, atunci când situația era nasoală rău, folosea o vorbă: „e groasă ca capu' de rățoi". Că în butoaie pline de rahat tot intram, dar când era chiar nasol, atunci era groasă treaba. Ca capul de rățoi.

Ca acum.

Totul a început acum 2 ore, când am intrat în nenorocitul ăsta de hotel de 5 stele din Hollywood. Din fericire, nici dracu nu mă știa pe aici, iar asta era și ideea.

Nu degeaba ani de zile, orice interviu am dat în numele companiei pe care o conduc, am refuzat să mi se facă poze, iar dacă cineva a reușit vreodată să îmi facă o poză, Deanne și Tara s-au ocupat imediat de site-ul respectiv. Cât despre ziare, acestea au fost trecute cu vederea, nu foarte multă lume fiind interesată de cine este Catherine DeVille, moștenitoarea producătorului de mașini „Devils Automobile".

Au scris câteva articole prin revistele și ziarele de specialitate, dar în rest, am stat ascunsă cât am putut de mult și foarte puține persoane au acces la mine, pentru a mă recunoaște ulterior pe stradă.

Din fericire, părinții mei au continuat să fie imaginea companiei, chiar dacă s-au retras din activitate și m-au numit responsabilul pentru ce se întâmplă, fiind foarte mulțumiți de ideile mele și cifrele foarte bune pe care le obțin în fiecare an.

Cel mai frumos moment pentru mine a fost când tata mi-a spus că îi pare rău că nu m-am născut mai devreme, ca să îmi predea totul cu mulți ani înainte. Tot atunci, el și mama mi-au recunoscut că fac o treabă mai bună decât au făcut ei până atunci și că nu își puteau dori pe cineva mai perfect pentru a prelua responsabilitățile companiei. Singura mea condiție a fost ca fața mea să nu apară pe nicăieri și ei să continue să fie cei care vor reprezenta compania la baluri caritabile și alte evenimente mondene, unde cineva ar putea să îmi facă vreo poză.

Aveam 27 de ani. Micul lor geniu. De atunci, lucrurile continuă să crească și să se dezvolte

la fel de bine și aranjamentul nostru să funcționeze perfect.

Până azi. Când m-a mâncat în cur să vin în hotelul ăsta, îmbrăcată ca o pipiță într-o rochie neagră, scurtă, cu paiete. Până și părul mi l-am nuanțat în blond, pentru a fi sigură că elimin orice șansă de a fi recunoscută. Mi-am stricat eu frumusețea de șaten natural...

Și vă întrebați ce caut în hotelul ăsta îmbrăcată ca o prostituată?

Un telefon mobil.

Am o gentuță mică în care nu am decât două hârtii de 20 de dolari și o cutie de prezervative. Că cică e de ajuns pentru o paraștută, în cazul în care cineva îmi verifică geanta. Telefonul meu mobil și cheile de la mașină sunt în geanta idioatei de Miranda, asistenta mea, care se pare că a avut un accident ușor de mașină, în timp ce venea spre mine, chiar în mașina mea, pupând în cur un jeep și acum umblă pe la poliție pentru a o da la pace cu șoferul celălalt.

Așa că eu am rămas singură în misiunea asta, doar cu o cască minusculă în ureche, unde vocea Deannei îmi ține companie.

Deci, care e povestea cu telefonul curului, vă întrebați? Simplu.

La bar sunt doi bărbați. Unul pipăie de zor o femeie, sau cel puțin așa pare, dar nu aș băga mâna în foc că nu e un travestit foarte sexy. Celălalt bea liniștit dintr-un cocktail și butonează de zor la telefon. Acel telefon. Individul acesta este actualul gagic al surorii Mirandei, venit cu prietenii lui la o petrecere a burlacilor dată de unul dintre colegii lui de la job.

Rolul meu e simplu: să mă bag în seamă cu el și să văd dacă e capabil să o înșele pe sora asistentei mele, furându-i totodată telefonul pentru a verifica dacă el în acest timp se conversează și cu alte gagici.

Totul trebuia să dureze maxim jumătate de oră, timp în care Deanne și Tara, ajutate de un microcip pe care eu trebuia să îl lipesc de telefonul acestuia, în timp ce îl țineam de vorbă, îi făceau o copie și extrăgeau toate datele necesare din telefonul lui.

Acum nu mă întrebați de ce m-am oferit să fac eu treaba asta murdară. Întâmplarea a făcut ca eu să am o întâlnire în săptămâna următoare chiar în acest oraș, iar lacrimile de crocodil ale Mirandei, îngrijorată pentru sora ei, gata aproape să fugă în lume cu individul acesta mai

mare cu aproape zece ani decât ea pe care îl iubea la nebunie, m-au înduioșat prea tare și am zis că trebuie să o lecuiesc pe micuța soră, arătându-i ceea ce eu știu deja: toți bărbații sunt curve. Și de acea noi trebuie să fim și mai curve decât ei. Și nu vorbesc doar de activitatea la pat.

O lecție dură pentru o fată de aproape 20 de ani, dar din fericire și ea a fost de acord să îi testăm iubitul.

Singurele excepții de bărbați, care merită tot ce e mai bun pe lume, sunt cei trei bărbați care și-au făcut prezența în viața prietenelor mele cele mai bune, fiind singurii care au dovedit că și-ar da și viața pentru ele.

Însă eu și Tara am rămas încă singure. Ea încă speră să îl găsească pe alesul inimii, eu am renunțat de mulți ani să mai visez la cai verzi pe pereți. Trăiesc de prea mulți ani într-o lume a bărbaților, încât să mai fiu capabilă să cred că, în spatele privirilor lascive ațintite asupra sânilor femeilor, se ascund și sentimente pure de iubire. Vrăjeală!

Astfel, de ani de zile am funcționat pe o altfel de abordare: nu mă fute un bărbat, ci eu îl fut pe el. Și nu am regretat nicio secundă acest stil

care mi-a ferit inima de farmecele Don Juanilor pe care i-am întâlnit până acum.

Și așa am ajuns aici. În acest hotel. Nu să îi dovedesc copilei aceleia, într-un mare moment de-al meu de plictiseală, că acest bărbat o iubește cu adevărat, ci să îi dovedesc că bărbații nu sunt de încredere și că toți ți-o trag cu prima ocazie.

M-am apropiat de cei doi, chiar dacă Deanne m-a anunțat de tamponarea ușoară a Mirandei, care o împiedică să ajungă la hotel pentru a face poze inculpatului și pentru a mă lua de aici, când misiunea mea se termina. Decid să merg mai departe, dacă tot am ajuns până aici, chiar dacă sunt singură. Deanne este constant cu mine și dacă situația ajunge într-un punct în care am nevoie de ajutor, va interveni. Ne vom mulțumi doar cu filmările camerelor din hotel, pe care tot fetele mele le vor obține și cu ceea ce vom găsi în telefon.

Blondul care pipăie ființa aia extrem de fardată se bagă imediat în seamă cu mine, aproape uitând de creatura magică de lângă el. Dar pentru a scăpa mai repede de aici, îmi manifest imediat interesul pentru prietenul lui, care îmi oferă imediat un cocktail.

Zâmbetul tâmpit de pe fața lui îmi spune că sunt pe drumul cel bun.

Imediat localizez telefonul. Este în buzunarul lateral al sacoului pe care îl poartă, așa că, după ce îl văd cum devine mai relaxat în prezența mea, mi-e foarte ușor să mă apropii de el, șoptindu-i vorbe dulci și să îi scot telefonul din buzunar.

Tot ce trebuie să fac este să mă duc la baie, să lipesc micul cip pe interiorul carcasei și să mă întorc cu telefonul la el.

Doar că apuc să fac doi pași și o namilă de om mă prinde de braț.

— Nu chiar așa de repede păpușă.

Imediat lângă noi își face și apariția victima mea.

— Las-o, Jimmy, că e cu mine.

— E pe mă-ta! se răstește acesta cu o voce groasă. Taci dracu, prostule, că te fură pe față și nu îți dai seama.

Rahat. M-a văzut că am luat telefonul?!

— De 10 minute mă uit cu șeful la tine cum te prostește curva asta și tu nu îți dai seama.

Mă încrunt. Mă face pe mine curvă? A... stai că ăsta îmi e rolul. Da. Trec cu vederea.

Victima mea se uită în jur și privirea lui se fixează pe o persoană pe care nu reușesc să o văd, venind spre noi, din spatele meu, iar brațul puternic al gorilei nu mă lasă să mă mișc. Victima mea se albește la față, dar eu nu pot să nu mă simt într-un mare căcat. Cum dracu scap eu de ei?

— Malcolm, aud o voce calmă, dar rece în spatele meu. Îți recomand să te duci în camera ta să te odihnești și discutăm mâine dimineață.

Acesta aprobă din cap, cu o față vinovată, de parcă ar fi omorât un cățel și nu pot să nu mă strâmb cu dezgust. Ce bărbat e ăsta? Pleacă cu coada între picioare și nici nu cere o lămurire, să nu mai pomenesc de telefonul lui care este încă la mine în gentuță.

Profit de momentul acesta și mă mișc brusc, eliberându-mă din strânsoarea gorilei și întorcându-mă spre bărbatul din spatele meu. Și dau de cei mai pătrunzători ochi, care mă fixează, la mai puțin de un metru.

Are cam 35 de ani, părul mai lung decât al majorității bărbaților, barba mai mare de o săptămână, mai înalt cu un cap decât mine, chiar dacă sunt și eu destul de înaltă datorită tocuri-

lor, el mă depășește doar cu câțiva centimetri. Are un look care pare neîngrijit, dar după hainele pe care le poartă, îți poți da seama ușor că este foarte atent cu aspectul lui.

Se încruntă un pic și tot corpul meu ia foc. Este cel mai sexy bărbat pe care l-am văzut în viața mea. Sau cel puțin în foarte mulți ani.

Inima îmi bate cu putere și se apropie ușor de mine, pentru o secundă, apoi se dă înapoi.

— După parfumul pe care îl porți îmi dau seama că nu ești una ieftină. Întrebarea mea este dacă ești doar o prostituată sau un spion.

— Spion?!

Hai că la asta nu mă așteptam.

— Altfel nu îmi explic ce voiai să faci cu telefonul lui Malcolm, care are în el niște date destul de confidențiale.

— Nici nu știu ce dracu face Malcolm și până azi nu l-am văzut în viața mea. Eu doar încercam să înscriu ceva azi, zic încercând să par relaxată.

Mergea o gumă de mestecat acum, să fac un balon, dar din păcate nu am.

Bărbatul vrea să mai spună ceva, dar vocea groasă a gorilei îl oprește.

— Șefu', nu mai bine continuăm discuția în altă parte? Se cam uită lumea.

Lumea. Să-mi bag picioarele! Dacă cineva îmi face o poza, îi nenorocesc pe ăștia doi. Doar dacă nu mă omoară ei înainte.

„Cate, nu știu ce se întâmplă acolo, dar dacă vrei să intervin, tușește." Vocea lui Deanne, din urechea mea, îmi amintește că, dacă ăștia îmi văd casca mică din ureche, care momentan e acoperită de păr, am belit-o. Vor chema poliția, iar prima mea poză făcută publică, în presă, o să fie cea de la cazier. Sunt vinovată și Deanne nu are ce să facă să mă scoată din rahatul ăsta, fără a face și mai mult scandal.

Așa că nu scot un sunet și aștept momentul în care o să pot să comunic cu ea sau să scap de cască, până nu o găsesc ăștia.

— Să mergem sus, răspunde acesta cu același calm.

— Ce e sus? Ce o să îmi faceți?

— Nu o să îți facem nimic, stai liniștită, răspunde el calm, în timp ce sunt luată aproape pe sus de gorilă, spre holul care duce la lifturi. Vrem să aflăm dacă ești spion sau o simplă curvă și apoi chemăm poliția.

„Fuck!" o aud pe Deanne șoptind în urechea mea.

— Oh, fuck, zic și eu. Chiar nu sunt spion și nu știu despre ce vorbiți. Dar, nu chemați poliția, vă rog!

„Baby, sunt aici. Mă gândesc cum dracu' să te scot de acolo! Îl sun pe Nicholas sau pe Colin și poate au ei o idee cum să te scoatem."

Cuvintele ei nu mă liniștesc, ținând cont că trebuie să scap de cască cât mai repede, fără ca ei să mă vadă, dar în același timp, este singura metodă de a ține legătura cu cineva, înainte de a fi tranșată de ăștia doi.

Capitolul 2

Cate

Sunt poftită, nu bruscată, într-un penthouse luxos al hotelului. Intrăm într-un living enorm, al cărui perete exterior se deschide spre o terasă imensă pe care se află o piscină. Sunt oficial impresionată și nu îmi ascund uimirea de cât de frumos se vede orașul prin perdeaua pe care o adiere ușoară o flutură. Sunt tentată să mă duc să admir priveliștea, dar din nou îl simt pe urâtul ăsta mare lângă mine și îmi amintesc cuvintele colegei din liceu. E groasă ca capul de rățoi.

— Ia un loc, îmi spune calm, dar poruncitor, bărbatul sexy.

Mă așez pe un fotoliu și mă uit spre el.

E bun rău. L-aș fute pe toate părțile, dacă nu aș fi în situația asta de rahat.

Se așază pe canapeaua din fața mea, punând picior peste picior și continuând să mă fixeze cu privirea lui pătrunzătoare, care îmi

analizează tot corpul, înainte de a reveni asupra chipului meu.

— Deci, continuă! Ce voiai să faci cu telefonul?

Grație pauzei din lift, am avut timp să gândesc o minciună.

— O colegă de-a mea trebuia să vină să mă ia de aici, însă mi-am uitat telefonul acasă.

Îi întind geanta care putea să îmi confirme spusele.

— Aveam nevoie de un telefon să o sun să îi spun că sunt bine și să vină să mă ia.

— Dar telefonul lui avea parolă.

— 1111? zic ridicând o sprânceană ironică. Am văzut de prima dată, de aceea m-am gândit că îmi e mai ușor să sun de pe telefonul lui decât să mă duc la bar sau să mă rog de cei din recepție să mă lase să dau un telefon. Nu sunt prea încântați de prezența celor ca mine în hotelul lor.

— Peștele tău nu e în zonă? Mă îndoiesc că ar fi lăsat o asemenea bucată nesupravegheată.

— Pește? Ce pește?

— Nu ai pește?

— Nu!

— Și atunci, cum ai intrat în branșă?

— Prietena mea mi-a zis că e o petrecere a burlacilor la hotelul ăsta și că aș putea să fac rost de niște bani.

— Asta azi, dar înainte? Tot ea îți dădea ponturile?

— Înainte? nu pot să nu zâmbesc. Este prima dată când fac asta.

El ridică o sprânceană, care îl face să fie și mai atrăgător și pare că nu mă crede.

— Care e numele tău?

— Cate.

„Fuck!" a fost și vocea Deannei, dar și primul meu gând când mi-am dat seama că i-am zis numele adevărat. E prea sexy să îl mint până la capăt sau ce dracu m-a lovit?!

— De la Catalina, completez repede.

— Și mai cum?

— Contează?

— Dacă nu îmi spui acum, oricum o să aflu mai târziu de la poliție.

„Catalina Sancez. Îți creez rapid o identitate, în cazul în care te caută, dar nu o să meargă și pentru poliție. Încearcă să scapi de treaba asta"

— Catalina Sancez, răspund cu ezitare.

— Nu pari a fi de origine hispanică.

— Bunicul din partea tatălui era. S-a pierdut gena între timp, dar am rămas cu numele.

Nici de data asta nu pare convins, așa că își mută privirea spre gentuța mică.

— Scoate, te rog, tot ce ai în geantă.

I-o întind.

— Scoate tu. Nu vreau să crezi că am buzunare ascunse.

— Nu îmi place să umblu în genţile femeilor.

Oh, ce cavaler. Ia dracu geanta și lasă-mă să plec.

Scot din ea telefonul mobil al lui Malcolm, cele două hârtii de 20 de dolari și cutia de prezervative. Apoi îi întind geanta gorilei.

— Sunt sigură că tu nu ai reţineri în a verifica geanta unei doamne. Așa că, te rog, s-o scuturi bine, zâmbesc ironic la gluma mea.

Acesta bombăne sarcastic ceva legat de cuvântul „doamnă" și controlează gentuța, întorcând-o pe toate părţile. Mulţumit că nu găsește nimic suspicios, îmi întinde geanta mototolită, pe care eu încep imediat s-o aranjez cu grijă.

Este o gentuță primită de la Tara, pe care ea a purtat-o într-un film și mereu a considerat că i-a purtat noroc. Așa că sunt foarte mândră să o port, chiar dacă valoarea ei este destul de mică, pentru mine contează că a însemnat ceva pentru ea și cu toate asta mi-a făcut-o mie cadou.

— Dar numele tău care este? îl întreb pe bărbatul din fața mea, după ce eu îmi bag la loc în geantă banii și prezervativele și îi întind telefonul care nu îmi aparține, așezându-l pe măsuța de sticlă dintre noi.

— Contează?

Mă încrunt pentru că îmi copiază replica și pentru prima dată văd un mic zâmbet în colțul gurii lui.

— O să afli când vine poliția, completează el și zâmbetul îi dispare încet.

— Nu! Te rog! Fac orice, dar nu chema poliția, îl rog din tot sufletul meu. O să mă distrugi de tot dacă o implici!

Sinceritatea cuvintelor mele pare că îl atinge undeva, pentru că se încruntă și continuă să mă țintească cu privirea ca și când încearcă să îmi citească gândurile.

Apoi mijește ochii și își freacă barba absent.

Stăm tăcuți câteva secunde, apoi vocea lui răsună la fel de calmă.

— Răspunde-mi sincer la o întrebare: chiar era prima ta seară ca prostituată sau e doar un text de genul „ești primul bărbat"?

— Îți spun cu siguranță că virgină nu sunt, dar nu am practicat în viața mea prostituția și sunt sigură că nici în seara asta nu aș fi făcut-o cu tipul de la bar.

— De ce nu? Are mulți bani, ar fi plătit bine.

Mă strâmb.

— Nu era genul meu.

— Îți permiți să faci mofturi?

Îmi dau seama că „profesia" mea nu mi-ar fi permis așa ceva.

— Aș fi preferat ca pentru o primă experiență să am parte de ceva mai memorabil.

Avem o nouă pauză în care liniștea este din ce în ce mai apăsătoare. Mă simt de parcă îmi aștept sentința, dar în același timp bărbatul din fața mea mă face să mă gândesc la ce pornăciuni aș face cu el.

Pulpele îi sunt evidențiate de pantalonii care acum sunt strânși pe picioarele lungi, iar brațele sunt vizibile prin sacoul strâns pe corp.

Nu are un corp foarte solid ca al gorilei lui, dar sunt sigură că în spatele cămășii aș descoperi un abdomen cu pătrățele savuroase.

— Dacă ești atât de speriată de poliție, atunci dă-mi voie să îți fac o propunere.

Îmi cam sună a șantaj, dar sunt numai ochi și urechi.

— Pentru patru zile rămâi sub supravegherea mea. Aici cu mine în apartament. Nu sunt un mare fan al prostituatelor, dar este posibil ca în weekend să am nevoie de o însoțitoare și decât să angajez o necunoscută, aș prefera să mă pricopsesc cu tine pe cap câteva zile, să mă asigur că îmi voi păcăli cu ușurință audiența de acolo, dându-ne un cuplu perfect.

Propunerea mă face să îmi ridic sprâncenele surprinsă.

— Cum ți-am spus, nu sunt un mare fan al prostituatelor, așa că șansele să am pretenții sexuale de la tine sunt foarte mici.

— Și, totuși, sunt incluse în pachet, mă trezesc că spun.

Serios acum: omul ăsta la care eu bălesc de zor mă vrea lângă el pentru patru zile și nu o să mă atingă?

El însă nu comentează la replica mea, dar simt cum gorila este nemulţumită de propunerea şefului, însă privirea directă al acestuia îl face pe marele om să înceteze cu mormăitul.

— O să te plătesc cu 10.000 de dolari pentru zilele astea, dar nu pleci de aici şi nu spui la nimeni de aranjamentul nostru, sau cel puţin nu pomeneşti numele meu sau orice alt detaliu care ar putea face legătura cu mine.

— Şi nu implici deloc poliţia?

— Sunt sigur că în zilele astea o să am timp să îmi dau seama dacă m-ai minţit sau nu. Iar dacă ce spui este adevărat şi nu voiai telefonul ca să furi informaţiile din el, atunci nu are rost să implicăm poliţia.

— Şi despre ce eveniment este vorba?

— O petrecere privată.

Asta sună liniştitor.

„Baby, tu decizi dacă trimit cavaleria. Nu pare să aibă intenţii necurate, dar nu se ştie niciodată. Află care îi e numele!"

— Accept cu o singură condiţie. Spune-mi care este numele tău.

— Benjamin Rayment. Ben pentru cei apropiaţi. Să înţeleg că avem o înţelegere?

Mă las pe spatele canapelei, prefăcându-mă că încerc să mă decid, dar în timpul ăsta aştept o veste de la Deanne. Îmi pare cunoscut numele lui, dar nu ştiu de unde.

„Am auzit de el. Este un om de afaceri care produce tot felul de programe şi softuri, pe care ulterior le vinde şi anual îşi ia bani din folosirea lor. E foarte deştept şi nu am auzit să facă lucruri murdare. Îi place să îşi păstreze un profil destul de ascuns, deci un scandal nu l-ar avantaja nici pe el."

Numai veşti bune. Zâmbesc fără să îmi dau seama şi imediat îmi ridic privirea spre el, care încă aşteaptă răspunsul meu.

— Păi aşa a fost vorba, nu? Mi-ai spus numele, aşa că accept.

— Corect.

Se ridică în picioare şi îmi întinde mâna pentru a pecetlui înţelegerea.

— Mă bucur să te cunosc, Cate. Hai să vedem dacă reuşim să îi păcălim pe oamenii ăia duminică.

„Cate, te scot de acolo până atunci. Chiar în seara asta."

Îmi dreg glasul şi ştiu că trebuie să vorbesc cu ea.

Mă ridic și eu în picioare și, în timp ce îi cuprind mâna caldă cu a mea, completez:

— Înainte de a discuta alte chestii, vreau să punctez că înțelegerea este doar între noi doi. Nu vreau să mă trezesc că vii peste mine cu gorila ta și cu chef de sex în grup, că nu mă bag. Oricâți bani mi-ai da.

— Serviciile sexuale, dacă vor exista, vor fi strict între noi doi. Asta pot să îți promit, chiar dacă nu mă cunoști și nu ai motive să mă crezi.

— Pari un om de cuvânt. Sper să nu greșesc că mă las pe mâna ta.

Îmi întinde telefonul lui.

— Sună-ți prietena, dacă e de încredere. Spune-i unde ești și că o să o suni în fiecare zi la aceeași oră. O să îți dau un telefon pe care să îl folosești pentru a o contacta doar pe ea. Așa o să stai liniștită că dacă ceva nu este în regulă, ea poate să vină după tine cu poliția.

„Îmi place de el..."

— Înainte de asta, aș putea să mă duc la toaletă? Chiar am nevoie, zic strâmbându-mă și imitând că îmi strâng picioarele.

— Te rog... și îmi indică o ușă unde mă îndrept pentru a discuta cu Deanne.

Capitolul 3

Cate

Închid ușa în spatele meu și dau drumul la apa de la chiuvetă pentru a acoperi sunetul vocii mele în timp ce vorbesc cu Deanne.

— Baby, trebuie să scap de drăcia asta din ureche.

„Am auzit tot ce a spus. Acum mă mobilizez cu băieții să trimitem urgent pe cineva după tine"

— Nu!

„Cum nu?"

— Nu trimite. Rămân aici. O să te sun în fiecare zi. Când mă întrebi cum e mâncarea, înseamnă că mă întrebi cum e treaba și dacă sunt în regulă. Dacă totul este ok, spun că mâncarea e bună. Dacă ceva nu e ok și trebuie să mă scoți de aici, îți zic că nu îmi place deloc. E foarte posibil să mă pună pe speaker când vorbesc cu tine, de aceea folosim replicile astea.

„Cate... ești sigură că vrei să rămâi acolo?"

— Da. Sunt curioasă de toată poveste asta și cine e, de fapt, sexosul ăsta misterios

„Oh, drace... Arată atât de bine încât ești dispusă să accepți teatrul ăsta riscant? Tu îți dai seama ce faci?" mă ceartă ea.

— Da, baby. Stai liniștită. Știi unde mă găsești și o să îți raportez zilnic că sunt ok. Sunt sigură că tipul nu o să îmi facă nimic rău. Decât dacă îi cer eu, zic chicotind.

„La dracu, Cate... te joci cu focul" zice nemulțumită.

— Oricum eram cam plictisită și nu mai găsisem un bărbat interesant de ceva timp. Ăsta pare să aibă ceva aparte, așa că stai liniștită. Totul o să fie bine. Plus că orice mișcare greșită fac, cheamă poliția și am încurcat-o. Chiar dacă mă scoateți voi înainte ca ei să ajungă, mă are pe camere, are martori...

O aud oftând.

„Camerele le rezolvăm, dar de martori doar Colin poate să te scape de ei. Facem cum zici tu. Mă suni mâine seară sau oricând crezi că e nevoie. O mâncare puțin mai alterată și îi trimit pe Colin și pe Nicholas după tine."

Zâmbesc.

— Ok, baby. Acum liniștește-te și imaginează-ți că sunt aici cu unul pe care l-am agățat în bar. Nu e nimic nou în tabloul ăsta.

„Doar că noua ta cucerire te cam ține prizonieră..."

— Mă auzi că mă plâng? zic râzând, dar știu că ei nu îi place gluma mea. Te pup, Dee. Vorbim mâine, dar oricum o să te sun și în câteva minute de pe telefonul lui.

„Ai grijă de tine, Cate!"

Scot jucăria din ureche și o arunc în vasul de toaletă, apoi trag apa. Sunt pregătită să ies și să văd cum o să decurgă zilele astea lângă bunăciunea asta. Oare reușesc să îl corup sub rolul ăsta de femeie care își vinde trupul pentru bani?

Hai că o să fie un joc tare amuzant, cred eu...

Ben

— Șefu', ce ți-a venit? Ești sigur că vrei să iei o curvă la petrecerea aia? Puteai să te duci foarte ușor și singur, nu trebuia să îi dai atâția bani unei parașute prost-crescute să meargă cu tine.

Mă uit în gol spre terasă. Ce dracu a fost în capul meu, nici eu nu știu. Dar sigur cuvintele lui nu mă ajută.

— E treaba mea, Jimmy. Tu doar ai grijă de ea să nu plece, când eu nu sunt aici.

— Vrei să dau niște telefoane să aflu, de fapt, care e povestea ei?

Pentru o clipă ezit.

— Nu. O să aflu adevărul zilele astea, sunt sigur. Nu vreau să facem valuri.

Mă uit la el și e încruntat. Ca de obicei.

— Ești liber, Jimmy. Ne auzim mâine dimineață.

Se strâmbă nemulțumit că îl expediez și oftează resemnat.

— Bine, sefu'. Seară bună! Mă chemi dacă e ceva.

Îl urmăresc cu privirea pe omul acesta care de ani de zile mi-a apărat spatele, la propriu, dar mi-a devenit și apropiat și știu că e capabil de orice pentru siguranța mea. E omul meu de încredere, împreună cu partenerul meu de afaceri, care este totodată și imaginea companiei noastre și cel pe care îl trimit la toate întâlnirile și la toate prezentările. Urăsc locurile aglome-

rate, mai ales petrecerea și nunta de la sfârșitul acestei săptămâni. Cred că din cauza asta am și făcut o astfel de ofertă unei necunoscute care ar face orice pentru bani, doar ca să mă distrez puțin pe seama lor. Vor fi toți în extaz că, în sfârșit, le fac cunoștință cu una dintre cuceririle mele când, de fapt, doar eu o să știu adevărul. Și cum la nunta asta vor fi foarte mulți angajați, niște clienți și oameni de afaceri, sunt sigur că se va discuta doar despre muncă. Iar pe mine subiectele astea cu aceiași oameni care nu vor decât să își laude averile, deja mă plictisesc.

Așa că am nevoie de o jucărie nouă pe care să o am la braț în ziua aia.

Sunt conștient că astea sunt motivele oficiale, dar sub toate aceste explicații, decizia a fost luată de o altă parte a corpului meu și nu vorbesc despre creier.

Gagica asta arată bine rău de tot. Are o sclipire sălbatică în ochi care mă face să îmi doresc să o îmblânzesc. Și un corp care mă face să vreau să îl explorez.

Chiar am vorbit serios când am spus că nu sunt un fan al prostituatelor. Cred că ultima mea experiență de acest gen a fost prin facultate.

Dar de atunci am avut femei pe bandă rulantă și chiar dacă nu îmi luau bani pentru partidele noastre de sex, pot să garantez că femeile acelea erau curve mult mai mari decât apetisanta asta care nu mai iese din baie.

M-a convins argumentul ei că era prima experiență de acest gen. Nu știu cât de adevărată era, însă tind să o cred.

Spion sigur nu era, pentru că am văzut-o cum a luat gentuța aia și a început să o îngrijească după ce Jimmy o întorsese pe toate părțile. Clar era un obiect de preț pentru ea, chiar dacă nu era o geantă a unui brand renumit.

Când am văzut gestul ei, mi-am dat seama că nu este o persoană rea, ci o persoană cu sentimente, chiar și pentru o poșetă ieftină.

În momentul ăla am devenit curios. Cine este ea cu adevărat? Este frumoasă, a dracului de frumoasă și nu pare proastă deloc. Deci, de ce trebuie să se vândă pentru bani? Oare o să reușesc până la sfârșitul săptămânii să o fac să renunțe la prostia asta de idee și să o fac să meargă pe un drum curat?

Gândurile îmi sunt întrerupte când aud ușa de la baie deschizându-se și ea își face apariția.

Vine spre mine cu un mers elegant și spatele drept, ca un fotomodel. Și are corp de fotomodel, picioare lungi, trup subțire, piele fină, păr blond trecut de omoplați, ușor ondulat, buze roze și o pereche de ochi căprui care mă fixează cu un interes surprinzător.

Se oprește în loc și îmi dau seama că așteaptă ca eu să îi zic ceva.

— Mă gândeam că e momentul să comand de mâncare. Ai poftă de ceva anume?

Sunt încă pe canapea și mă uit la ea cum își mușcă buza de jos și zâmbește pe ascuns, ca și când un gând rușinos i-a străbătut mintea.

— Nu fac mofturi la mâncare. Bag în gură orice îmi dai.

În clipa în care zice asta izbucnește în râs și nici eu nu pot să mă abțin la replica ei ieftină și zâmbesc. Dar în același timp sunt fixat pe chipul ei luminat de râsul frumos.

— Doamne, chiar a sunat ca o replică de prostituată! zice ea și se așază încă râzând pe fotoliul unde a stat și înainte. Dar chiar nu am probleme, continuă ea mai relaxată. Comandă te rog și pentru mine.

Zâmbetul îi rămâne încă pe chip chiar și

când sun la room-service. Presupun că nu a mai fost într-un hotel de 5 stele și mai mult de jumătate din meniu nu l-ar înțelege, așa că cer pentru amândoi câte o friptură de vită mediu făcută, cu tradiționalii cartofi prăjiți, mai adaug o salată, dar suplimentez și cu un platou de aperitive franțuzești, pentru că vreau să îi ofer ocazia să guste și ceva diferit, dacă tot este aici.

Mă surprinde relaxarea ei și profit de timpul pe care îl avem la dispoziție să îi prezint apartamentul.

— Din păcate, este un singur dormitor. Mai este o canapea în camera cu biroul, dar nu îmi pare cea mai confortabilă, iar eu nu sunt cel mai mare cavaler în viață să îmi rup spatele pe ea.

Se uită la mine ridicând o sprânceană.

— Nu insinuez să dormi tu acolo, poți să dormi în același pat cu mine, completez pentru a o liniști. Ți-am spus că nu voi trece nicio limită.

De data asta se încruntă și pot să jur că pare dezamăgită.

Ne oprim pe terasă, unde zâmbetul îi reapare pe chip când vede priveliștea, orașul care se întinde în fața noastră, dar și terasa frumos

amenajată care are în centru piscina lungă de peste 7 metri.

— Este a treia sau a patra oară când mă cazez în camera asta, dar cred că am înotat în apa asta o singură dată, mă trezesc că îi mărturisesc când ne oprim pe marginea piscinei.

— Comoditate sau program prea încărcat?

— Puțin din amândouă.

Zâmbește malefic și se întoarce cu fața spre mine.

— Ai încredere în mine? mă întreabă.

— Cu ce?

— Că o să te fac să vezi frumusețea vieții și în afara programului prea încărcat?

Ridic o sprânceană.

— Ochii tăi îmi spun că nu încape îndoială că ai putea să faci așa.

— Sper că nu ești genul supărăcios sau ranchiunos, zice ţuguindu-și buzele.

— Din câte știu eu, nu.

— Atunci, ești perfect.

Și în clipa aia îmi dau seama de intenția ei sau poate că am citit-o înainte, dar am lăsat-o să mă ia de mână și să se lase în picaj pe spate în piscină trăgându-mă și pe mine după ea. Cu

haine cu tot. A fost ceva impulsiv şi m-am lăsat în voia ei.

Nu am putut să nu râd când am ieşit cu capul deasupra apei, în timp ce îmi limpezeam privirea. Poate că în alt caz aş fi fost supărat că mi-am stricat costumul, dar în acelaşi timp râsul ei cristalin mă împiedică total să simt ceva negativ în clipa asta. Stăm amândoi în picioare în apa care acum ne ajunge până aproape de piept. Rochia ei este distrusă. Machiajul probabil era rezistent la apă, pentru că nu s-a întins aproape deloc, în timp ce părul este acum lins pe spate.

Este extrem de frumoasă. De ce dracu mă simt atât de atras de o prostituată?

Capitolul 4

Ben

Mă pierd cu privirea peste chipul ei, peste buzele ei care mă invită să le gust, dar în același timp, ochii ei sclipesc și mă privesc cu o intensitate care mă face să mă întăresc în pantaloni.

Este o curvă, îmi repet. *Am zis că nu mă ating de ea.*

Dar buzele ei îmi distrug orice decizie luată înainte. Mă apropii de ea în timp ce și ea vine spre mine, privindu-ne în ochi.

Nu îi pot rezista. Doar un sărut, să îmi satisfac orice curiozitate și apoi gata.

O iau de mână și o trag spre mine, micșorând brusc distanța dintre noi și lipind-o de pieptul meu. Și îmi lipesc buzele de ale ei. Și în clipa aia corpul îmi e străbătut de un val de curenți care mă fac să cedez și să mă delectez cu buzele ei moi pe care mi le oferă fără ezitare.

Își trece o mână prin părul de pe ceafa mea, apucându-l cu degetele și făcându-mă să îmi

conduc limba în gura ei, descoperindu-i imediat limba care mă întâmpină într-un joc ce mă lasă fără respirație. Dar tot nu mă satur de ea. O muşc uşor, sugându-i buza umflată, iar apoi limba mea îi explorează din nou lăcaşul cald al gurii ei dulci.

Sunt pierdut în timp, până când respirația mea tot mai grea, mă face să mă desprind de buzele ei și să o privesc uşor încruntat.

Ce dracu îmi face femeia asta?! Acum jumătate de oră eram pe punctul de a chema poliția și acum simt cum fermoarul pantalonilor mei e pe punctul de a ceda la cât de mult vreau să i-o trag.

Observ cu coada ochiului mişcare în apartament și găsesc momentul potrivit pentru a ieși din situația asta pe care chiar nu știu cum să o gestionez.

— A venit mâncarea.

Clipește și apoi zâmbește, dar e un zâmbet un pic forțat.

— Cred că o să am nevoie de niște haine de la tine, dacă nu sunt prea îndrăzneață.

Se uită în jos la rochia ei, dar și la hainele mele pline de apă.

— Sau o să stau aici pe terasă până mi se usucă rochia.

Zâmbesc.

— Îți aduc un tricou și sper să găsesc o pereche de pantaloni scurți.

Ies din apă ajutând-o și pe ea, iar atingerea mâinilor ei, din nou mă face să simt ceva cald în acel contact. Luăm câte un prosop de pe șezlong, dar eu oricum sunt nevoit să mă dezbrac de tot de costum și cămașă. Dacă nu, o să fac o mare baltă în apartament până ajung la baie. Ea rămâne pe terasă până mă ofer să îi aduc niște haine.

Încerc să mă gândesc la toate tâmpeniile, doar ca să evit să o privesc sau să mă gândesc la acel sărut. Altfel risc să sar pe ea și să îi ofer cu adevărat o primă experiență de neuitat în noua branșă.

Eu trag repede pe mine un tricou negru și o pereche de pantaloni scurți care îmi dezvăluie tatuajul imens ce îmi acoperă aproape toată partea din față a coapsei drepte.

Pentru ea iau un tricou alb simplu și o pereche de pantaloni scurți, dar care îmi par foarte largi. Tricoul este destul de lung și poate

să îl folosească pe post de rochie, dar eu îi ofer variante, iar ea decide.

Mă întorc pe terasă și o găsesc înfășurată doar în prosop și în picioarele goale. Părul ud îi cade peste umeri și se întoarce spre mine. Vine către mine și îmi ia prosopul din mână. În clipa aia îmi dau seama că din nou am rămas blocat cu ochii la ea.

— O să mă schimb repede și vin, zice trezindu-mă din reverie.

Îmi zâmbește și pleacă spre baie, iar eu mă întorc spre ea pentru a o observa. Sau admira.

Este atât de frumoasă, iar felul în care se mișcă este atât de senzual. Este tentația încarnată. Cum dracu o să îi rezist?

Mă așez la masa pe care sunt frumos așezate toate cele comandate. Iese după doar câteva minute, doar în tricou.

Dumnezeu să mă țină! Tricoul cu greu îi acoperă fundul, așa că mă lasă să admir o pereche de picioare lungi, fine, potrivite pentru a fi încolăcite în jurul meu.

— Pantalonii îmi erau prea largi și îmi tot alunecau. Erau enervanți și incomozi.

— Erau comozi.

Cuvintele îmi ies puțin tăios, dar cred că sunt de fapt nervos pe corpul meu care mă trădează cum nu a mai făcut-o niciodată.

— Dacă te deranjează că sunt doar în tricou, o să îi port, zice indignată de tonul meu.

— Nu, e ok. Stai cum te simți tu bine.

Oftează, clar nedorind să continue discuția și se așază la masă în fața mea.

Încerc să mă concentrez pe foamea pe care o resimt și eu. Pe lângă alt tip de foame, pe care încerc să o ignor. Și ea face la fel. Sunt surprins să văd că printre cele luate de pe platoul cu aperitive, nu ezită să ia și doi melci.

Sunt sigur că e curajoasă și vrea să guste, dar mă îndoiesc că știe cum se mănâncă și cum se utilizează cleștele special adus pentru ei.

Dar... în clipa când vreau să mă ofer să îi explic o văd cum, cu o dexteritate pe care nici eu nu o stăpânesc, prinde melcul cu cleștele complicat și nu folosește furculița, așa cum mulți o fac, ci apelează la un truc pe care și mie mi l-a dat un mare Chef în Franța, de a scoate melcul cu o scobitoare.

Sunt șocat.

— Unde ai învățat să mănânci melci?

Ea se oprește din mestecat și se uită în farfuria ei, nedându-și seama parcă despre ce vorbesc. Apoi ridică privirea spre mine.

— Am o prietenă foarte bună care lucrează într-un restaurant mai fițos și ea m-a învățat una, alta despre mâncare.

Asta se explică, oarecum. Nu intru în detalii despre cum au intrat ele în posesia melcilor destul de scumpi, dar trec cu vederea. Cel puțin nu trebuie să îmi fac griji că la petrecerea aia o să avem probleme la capitolul „cum mâncăm".

— Te descurci mai bine decât mine, recunosc zâmbind ușor.

Ea chicotește și continuă să mănânce.

— Ai luat melci că ești plin de bani și ești genul care ține cură de slăbire cu șampanie și caviar, sau ai făcut asta doar ca să mă impresionezi?

— Hmm, zic frecându-mi barba și privind-o. Am vrut să îți ofer o experiență culinară mai deosebită, dar se pare că ești plină de surprize.

— Sunt doar o fată norocoasă care a avut parte de multe experiențe la viața ei, zice forțând un zâmbet mare.

— Vrei să îmi povestești?

— Nu.

— De ce?

— Pentru că nu e momentul. Tu vrei să îmi povestești despre viața ta?

Cum spuneam, chiar e deșteaptă și nu îmi trebuie diplomă să mă prind de asta.

— Ai dreptate. Sunt sigur că zilele astea o să aflăm destule unul despre celălalt cât să părem un cuplu credibil la petrecere.

În ultima clipă îmi vine să pomenesc de petrecerea asta. Nu cred că sunt pregătit să îi recunosc cu voce tare că sunt din ce în ce mai curios în privința ei.

Cate

După ce mâncăm, mă lasă să o sun și pe prietena mea, dar Deanne se aștepta deja la telefon și și-a jucat rolul destul de bine. Spre surprinderea mea, Benjamin a părăsit încăperea după ce a format numărul dictat de mine și m-a lăsat să am conversația singură. Cu toate astea, nu m-am riscat să spun ceva nepotrivit,

pentru că nu știu dacă, în timpul ăsta, telefonul lui era ascultat de gorila care a dispărut până când am ieșit eu de la baie prima dată.

S-a întors după câteva minute și mi-am dat seama că făcuse deja un duș, așa că a fost rândul meu după aceea să scap de mirosul subtil de clor, luat din apa piscinei.

În spațiul privat al băii nu am putut să nu îmi amintesc sărutul nostru din piscină. Buzele lui moi, limba lui iscusită, dar cel mai important, intensitatea sărutului care m-a făcut să uit complet de lumea din jurul meu și să mă pierd în brațele lui, care m-au lipit de corpul încordat și m-au făcut să simt excitația dintre picioarele lui. Până când buzele noastre s-au despărțit, eram deja udă. Și nu mă refer la apa din piscina în care ne aflam. Iar după ce am ieșit din apă, bucuria mea a continuat când, prin hainele lui ude și lipite de corpul lui perfect, am văzut ce mă împunsese în pelvis. Erecția lui era evidentă, lungă, mare, groasă. Exact cum îmi place.

Sper doar să nu mă dezamăgească la capitolul performanță, că mi s-a mai întâmplat. Am mai avut cazuri în care aveau cu ce, dar nu știau ce să facă cu ea. Sper din tot sufletul ca acum să

nu fie cazul. Tipul ăsta are ceva care îmi place, ceva care mă atrage și sunt tot mai intrigată de el. Fizic, dar și mental.

După ce îmi fac un duș mai lung și mai pierd niște timp uscându-mi părul, măcar pe jumătate, îmi îmbrac tricoul alb de la el. Destul de scurt, dar destul de lung cât să îmi acopere părțile indecente ale corpului meu.

Nu știu dacă l-a deranjat faptul că nu am luat și pantalonii ăia scurți, chiar dacă mi s-a părut că așa a fost, dar am preferat să trec cu vederea. Pantalonii ăia erau enervanți și nu mă vedeam stând mai mult de 2 minute în ei, până să îi dau jos în fața lui. Și cred că asta i-ar fi picat și mai aiurea.

E ciudat jocul meu. Mă afișez prin fața lui, atât de dezgolită, pentru că îmi place să mă joc, dar în același timp, sunt puțin deranjată când el îmi spune prostituată. Până la urmă eu am acceptat să joc rolul ăsta, în loc să accept să fiu scoasă de aici.

Dar la faza cu melcii era să mă prindă. Din fericire, am spus o parte de adevăr și nu a fost cazul să mint și mai mult decât am făcut-o până acum.

Mi-am amintit imediat de cealaltă prietenă a mea din grupul nostru de cinci fete, care are mai multe restaurante de lux. Și adevărul este că Amber ne-a învățat pe toate cum să mâncăm cât mai ușor melci, homar și alte feluri de mâncăruri care necesită tehnici mai speciale.

Când ies din baie, el este pe canapea aplecat asupra unui laptop deschis pe măsuța mică din fața lui. Tastează relaxat un pic și apoi își ridică privirea spre mine. Privirea lui mă scanează iar, de sus până jos și urcă din nou, oprindu-se asupra chipului meu. A mai făcut asta de-a lungul serii, dar acum sclipirea din ochii lui îmi face inima să îmi bată și mai tare.

Nu îi plac prostituatele, dar ochii lui și corpul lui îmi dau semne că, de data asta, cu mine ar fi capabil să treacă peste acest aspect.

Oare o va face cândva zilele astea, așa cum a cedat impulsului de a mă săruta?

Capitolul 5

Cate

Dar privirea lui mă arde. E plină de ceva ce mă atrage prea tare și știu că nu o să pot sta ca o statuie lângă el. Trebuie să fiu sinceră cu mine așa cum am fost întotdeauna: îmi place tipul și îl vreau. E un bărbat frumos, cu un corp superb, o sculă promițătoare și o privire care îmi face sângele să fiarbă.

Încet, cu pași mici, mă apropii de el. Privirile noastre nu se desprind și pășesc pierdută în ochii lui căprui care mă atrag ca un magnet.

Mă opresc lângă canapea, cu genunchiul ating ușor piciorul lui acoperit de un tatuaj abstract, superb și îmi dau seama că respirația îi este la fel de agitată ca a mea, însă bănuiesc că situația noastră destul de bizară îl oprește de data asta să facă un gest. Așa că îl fac eu.

Spațiul dintre canapea și masă îmi permite să mă postez între picioarele lui și să mă așez în poala acestui bărbat atrăgător, încălecându-l. În

același timp, mâinile mele îi mângâie brațele, în sus, până le opresc pe umerii lui. Continuă să mă privească cu aceeași dorință în ochi, dar încă nu face nicio mișcare. Ca și când așteaptă să vadă până unde sunt eu dispusă să merg. Așa că îmi frec încet bazinul de pelvisul lui. Își mușcă buza de jos și închide ochii, strângându-i o secundă. Își pune palmele pe coapsele mele, ca o mângâiere, iar privirea lui este acum dovada clară că și el mă vrea.

— Cate... șoptește răgușit. Ești sigură?

Îmi trec degetele prin părul lui, mângâindu-l pe ceafă și trăgând foarte ușor. Nu răspund, dar îmi apropii fața de a lui, până când buzele noastre sunt la doar câțiva centimetri distanță.

— Întrebarea e, tu ești sigur?

Cuvintele mele șoptite sunt însoțite de mâna care coboară pe pieptul lui în acest timp, peste abdomen și se oprește chiar peste erecția lui tot mai evidentă prin pantalonii de trening. O frec cu degetele, strângând-o ușor, iar el scapă un mârâit gutural, în timp ce își închide ochii. Văd pe chipul lui că se abține, dar în același timp, tot corpul lui îmi spune că mă vrea. Îmi strecor mâna printre noi, în pantalonii lui

și dincolo de lenjeria intimă, îl descopăr. Oh, da. E cald, fin și cu greu îl cuprind cu degetele. Aș vrea să îl gust, dar excitația dintre picioarele mele mă face să fiu mult mai nerăbdătoare să îl simt acolo, în mine.

Cu puțin ajutor din partea lui reușesc să îi trag peste șolduri vestimentația care stă în calea delectării mele totale și îl cuprind din nou în mână, frecându-l încet. Își lasă capul pe spatele canapelei și simt cum își afundă degetele mai adânc în carnea coapselor mele.

Mă întind subtil după gentuța care este chiar lângă noi și cu mâna liberă scot rapid un prezervativ pe care în câteva secunde îl rulez pe lungimea lui impresionantă.

Din nou mă privește cu acei ochi întunecați, dar plini de dorință, iar eu simt că înnebunesc de poftă să îl simt.

Nescăpându-l nicio clipă din ochi, îi conduc penisul erect la intrarea în mine, frecându-l de umezeala mea, ca apoi să mă las încet în jos, în timp ce îl simt tot mai adânc în mine. Un geamăt îmi scapă printre buzele întredeschise și închid ochii pentru a mă bucura de acest moment sublim, în care el mă penetrează cu

această minunăție de sculă care mă umple complet. Când simt că este tot în mine, deschid ochii și privirea lui e mistuitoare, iar respirația agitată face ca aerul lui cald să îmi mângâie chipul.

Înconjurați de aceeași tăcere, încep să îmi mișc șoldurile, ridicându-mă și coborând din nou și din nou, simțindu-i fiecare milimetru al lungimii lui cum se freacă de mine. Încet, liniștea este înlocuită de sunetul greu al respirației noastre, de gemetele mele și mârâiturile lui pline de dorință.

Cu o mână îmi strânge șoldul, ajutându-mă în mișcările menite să ne înnebunească și mai tare, iar cealaltă mână și-o bagă pe sub tricoul meu, cuprinzându-mi direct sânul și strângându-l în palma lui mare.

Corpul mi se aprinde și mai tare și nu mai sunt conștientă de mișcările șoldurilor, doar de senzația tot mai fierbinte dintre picioarele mele, de privirea lui încă fixată în ochii mei, care face acest act sexual să se simtă atât de intim, de mâna lui care îmi strânge sânul și sfârcul, făcându-mă să gem și să simt cum el, acolo în mine, îmi atinge cele mai sensibile puncte. Corpul îmi e cuprins de flăcări și știu că sunt aproape de

orgasm, dar în clipa aia, sclipirea din ochii lui se schimbă, încruntarea i se transformă în satisfacție, simt cum își încordează pelvisul și îl simt mai adânc în mine, venind în întâmpinarea mișcărilor mele. Și orgasmul mă lovește atât de tare încât respirația mi se oprește și închid ochii, aproape țipându-mi geamătul.

Dar el nu a terminat.

Mâna de pe șoldul meu și-o ridică spre buzele mele, frecându-și degetul mare de buza înroșită.

— La dracu, ce-mi faci?

Și mă trage spre el, făcând contactul buzelor noastre să fie aproape dureros de dur, dar în același timp, orice durere dispare când este înlocuită de senzația erotică dată de limba lui care îmi invadează gura cu o poftă arzătoare, care imediat îmi face tot corpul să vibreze din nou. Îi răspund fără ezitare, lăsându-mi limba să îl deguste cu aceeași nevoie de mai mult. Ne dezlipim doar pentru o secundă, să mă dezbrace de tricoul pe care-l aruncă pe undeva prin cameră și încă o secundă, pentru a-i scoate și eu tricoul în același stil barbar și rapid. Apoi îmi cuprinde șoldurile și se ridică cu mine, doar cât

să mă întindă pe canapea ca el să fie acum deasupra mea.

Doamne, bărbatul ăsta știe cum să se miște! Și îmi dovedește iar când iese din mine și apoi intră din nou, surprinzător de adânc. Îmi pierd degetele prin părul lui, cerându-i gura din nou peste a mea, iar el nu se lasă așteptat. În timp ce limbile noastre se contopesc, îmi explorează cu palma același sân, dezgolit complet acum, accentuând senzațiile dureros de plăcute când îmi strânge sfârcul între degete.

Se înfige în mine tot mai tare, tot mai dur și îi cuprind o fesă cu palma mea, îndemnându-l să continue mai repede.

Simt cum sunt aproape de un alt orgasm, dar în același timp și mișcările lui devin tot mai intense, iar acei bine-cunoscuți fiori îmi cuprind încă o dată corpul și explodez, strângându-mă în jurul lui. Șoldurile lui se mai mișcă de câteva ori, de parcă s-ar zdrobi de mine și își dă drumul strigând un „fuck!" printre dinți. Își lasă capul în scobitura umărului meu și rămânem așa câteva clipe.

Apoi își ridică privirea spre mine și chipul lui senin mă studiază.

— De ce ai făcut asta? mă întreabă cu același calm deja caracteristic.

— Ești încă în mine și asta mă întrebi? chicotesc.

Zâmbește în colțul gurii, dar e un zâmbet de băiat care pune ceva la cale. Încet, iese din mine, se întoarce pe o parte, scoate prezervativul lăsându-l pe jos și revine peste mine.

Zâmbește arogant, ridicând din sprâncene și îmi dau seama că așteaptă răspunsul meu.

— Deci? De ce ai făcut-o?

— Pentru că așa am vrut, răspund la fel de calmă, cu același zâmbet firav pe buze.

— Ți-am spus că nu am astfel de pretenții. Te-ai simțit datoare să faci asta din cauza banilor?

Ridic o sprânceană, dar imediat îmi amintesc de suma stupidă pe care mi-a oferit-o pentru zilele astea. Bani pe care eu îi produc la firmă în zece minute, dar el nu are de unde să știe asta.

— Nu are nicio legătură cu banii. Ceva m-a atras la tine, îi recunosc sinceră.

Nu zice nimic, dar pare surprins de răspuns. Plăcut surprins.

— Dar tu de ce ai făcut-o? Eram convinsă că ești dezgustat de mine.

— Dezgustat e un cuvânt exagerat. Mai degrabă dezamăgit de alegerea acestei profesii, dacă îi pot spune așa. Pari capabilă de lucruri mult mai decente și mai bune. Să nu spun că orice altă alegere poate să fie și mult mai puțin riscantă decât nebunia de care tu voiai să te apuci în seara asta.

— Și atunci de ce ai cedat? Reținerea ta era evidentă.

— Nu îmi place să plătesc o femeie să se culce cu mine. Am făcut-o prin liceu și cred că ultima dată prin facultate la o petrecere a unei frății. Și de fiecare dată am simțit că totul este atât de fals, că femeia aia se prefăcea de banii ăia. O plăteai 50 de dolari, gemea de două ori și mima un orgasm scurt. O plăteai două sute de dolari și te făcea să crezi că ești cel mai bun bărbat la pat.

Face o pauză, dându-mi o șuviță de păr de pe frunte, urmărind-o cu privirea cum este așezată de degetele lui după ureche.

— Dar cu tine nu am simțit deloc că aș fi cu o femeie plătită pentru a face asta. Orgas-

mul tău a fost atât de real, încât mi-am pus la îndoială în clipa aia chiar și câteva experiențe de până acum. Ți-am simțit fiecare secundă a orgasmului și cu greu m-am abținut să nu îmi dau drumul.

— De ce te-ai abținut? zâmbesc încercând să îmi ascund mândria crescută.

— Pentru că voiam să te sărut înainte să îmi dau drumul. Nu îți mai atinsesem buzele de când am fost în piscină și nu am mai putut rezista. Mi s-a părut corect să te sărut înainte să termin și eu.

— Chiar și cu o curvă?

— Cate, zice făcând o pauză scurtă în care îmi reanalizează chipul. Sunt sigur că ești mult mai mult decât îmi spui, dar curvă sunt sigur că nu ești.

Pentru o clipă inima mi se oprește și clipesc.

— Dar ce crezi că sunt?

— O femeie foarte frumoasă pe care o vreau din nou.

Zâmbesc. Nu am cum să nu zâmbesc. Plus că simt pe șold erecția lui crescând din nou.

— Bine că am o cutie întreagă cu prezervative, zic chicotind. Asta cum o explici?

Ridică simplu dintr-un umăr.

— Îți place să faci sex și să fii pregătită.

Râd.

— Asta pot să îți confirm cu siguranță.

— Atunci deja avem ceva în comun. Și mie îmi place să fac sex. Și cred că am și eu o cutie sau două prin bagaje.

Se apleacă și îmi sărută buzele, dar de data asta încet.

Capitolul 6

Cate

Soarele se strecura printre draperiile camerei mari, făcându-mă să realizez că este o oră mult mai târzie față de cea la care mă trezesc de obicei. În niciun caz nu este 7 dimineața.

Vreau să mă ridic să văd mai bine cât este ceasul, însă ceva mă oprește. O mână, mai exact, un braț de bărbat care este așezat peste mijlocul meu. Corpul lui este aproape lipit de al meu și pentru o clipă rămân blocată.

Sunt într-o cameră de hotel. Nimic nou, la cât călătoresc. Dar apropierea unui corp de al meu, mă sperie. Asta chiar e ceva nou.

Vreau să mă întorc spre el, ca să fiu sigură că este același bărbat de care îmi amintesc atât de clar, cu nenumăratele orgasme pe care mi le-a oferit, atât pe canapea cât și în patul ăsta, dar mă simte mișcându-mă și se lipește cu pieptul gol de spatele meu.

Suntem amândoi goi.

Își bagă nasul în părul meu și mârâie.

— Mai stai puțin... încă nu a sunat alarma.

Ceva îmi dă cu virgulă. Ceva nu este în regulă cu el. Rămân nemișcată, așa cum mi-a sugerat și îmi fac niște calcule.

Nu numai că am pierdut numărul orgasmelor cu el azi-noapte, dar acum continuă să mă țină în brațe? Ăsta e un 3 plus?!

Fac ochii mari doar pentru mine și un zâmbet tâmpit îmi acoperă toată fața. *Jackpot, baby!*

Ben

Mirosul ei îmi trezește toate simțurile într-o clipă. Părul moale în care îmi pierd fața, mă face să mârâi.

Se mișcă și îmi dau seama că vrea să se ridice, dar nu o las. Mă lipesc de corpul ei gol și îi spun să mai stăm puțin. Nu e nevoie să deschid ochii, pentru că simpla ei prezență mi-a trezit alte părți ale corpului meu. Penisul meu deja erect o împinge ușor în șold.

O sărut lângă ureche, acolo unde sunt tatuate cinci steluțe mici de diferite dimensiuni și

o mușc încet de lob, suflând aer cald spre gâtul care mi se dezvăluie și mă invită să îl gust și să îl ling. Și nu mă las prea mult așteptat, că buzele mele imediat încep să se delecteze cu pielea ei fină. Atât de fină...

Geme încet și se împinge cu fundul spre mine. Își ridică o mână spre capul meu, trecându-și degetele lungi prin părul meu, iar eu îi cuprind un sân cu poftă, strângându-l în palma mea mare și apucându-i sfârcul între două degete, rotindu-l necruțător.

Geme mai tare. O vreau ca un nebun. Mârâi cu buzele lipite de pielea ei. Vreau să i-o trag tare și știu că o să îi placă. Am văzut de aseară.

Îmi cobor mâna între picioarele ei și e deja udă. Nu mai am chef de joacă, așa că mă întind rapid după un prezervativ, pe care mi-l pun în timp record și ea mă așteaptă nemișcată. Îmi reiau poziția, lipit de corpul ei cald, cu același sân apetisant în palma mea și mă înfig în ea, tot, făcând-o să îi scape un geamăt, fiind luată prin surprindere.

Își pune un picior peste al meu și am acces mai ușor să intru în ea fără a pierde contactul cu miezul ei zemos.

I-o trag tare și dur și gemem amândoi din ce în ce mai tare, până când terminăm din nou, acompaniați de sunetele pline de extaz ale noastre.

Ce-mi face femeia asta? Cine e ea și cum de mă face să o doresc atât de mult, încât nu mă pot controla deloc în prezența ei?

*

După ce servim micul dejun, mă bag să lucrez puțin, iar ea, într-un tricou de-al meu, se retrage pe terasă. Îi dau un telefon lui Jimmy și îl trimit să îi cumpere niște haine și lenjerie intimă. Nu că mă deranjează să o văd doar într-un tricou, plimbându-se prin fața mea, dar mai trebuie să și muncesc, iar când o văd așa, nu mă gândesc decât în ce poziție să i-o mai trag din nou.

Nu mă satur de ea.

Mă uit la ceas și îmi dau seama că am mai puțin de jumătate de oră la dispoziție să mă pregătesc pentru o întâlnire pe care o am în lobby-ul hotelului. Gândul la ea m-a făcut să pierd noțiunea timpului.

În timp ce mă pregătesc, Jimmy ajunge cu mai multe pungi cu haine și apoi îl trimit la parter să îi întâmpine pe cei doi cu care am întâlnirea de azi.

O pierdere de timp pentru mine pentru că deal-ul este deja făcut cu ei, însă profitând de faptul că sunt pe aici, au dorit neapărat să mai socializăm, iar la insistențele partenerului meu, am acceptat.

După ce costumul meu este perfect aranjat, îmi trec rapid mâna prin păr, ciufulindu-l și mai tare. E modul meu prin care le arăt că îmi place mai mult stilul rebel, decât costumele lor cu cravată.

Înainte de a mă îndrepta spre întâlnirea mea, mă duc să îi duc pungile cu haine lui Cate și să o anunț că va rămâne singură cel puțin o oră. Ușa va fi închisă, pentru că nu vreau să fugă, chiar dacă simt că nu o va face.

Deodată, sunt lovit de un gând: nu mi-a cerut niciun ban în avans. Nu a negociat nimic, așa cum ar face o curvă adevărată. De exemplu, să îmi ceară jumătate din bani înainte și să vrea să fie plătită zilnic. Absolut nimic despre acest subiect, care ar fi trebuit să fie primul pentru

cineva în domeniul în care ea se presupune că și-a început „cariera". Ori a fost luată prin surprindere de toate evenimentele din seara precedentă și a uitat complet care îi sunt regulile, ori nu are nicio treabă cu businessul ăsta.

Nu pot să îmi abțin un zâmbet de satisfacție, fiind tot mai convins de teoria mea. Apoi mă îndrept spre terasă, unde imaginea ei mă face să îmi pierd respirația și să rămân blocat pe loc.

— Tu ești hotărâtă să mă faci să nu mai plec deloc... zic mai mult pentru mine.

A intrat cu tricoul în apă și acesta este acum ud, lipit de corpul ei superb. Părul îl are dat pe spate și ochii îi sclipesc când mă văd, iar pe chip îi apare un zâmbet admirativ. Își mușcă buza de jos și înoată spre mine rezemându-se apoi cu brațele de marginea piscinei.

Sânii ei superbi sunt evidențiați de tricoul alb care îi dezvăluie sfârcurile roze și întărite. Este halucinant de ademenitoare și sexy și simt cum mă las într-un genunchi în fața ei.

— Ești ca sirenele alea care te atrag în apă cu frumusețea lor și apoi te ucid.

Chicotește.

— Nu te mai trag în apă azi, ești prea frumos.

— Și aseară nu eram? mă prefac ofuscat.

— Ba da, dar nu cred că mai aveai vreo întâlnire la ora aia. Acum pare că trebuie să ajungi undeva.

— Mă văd cu niște colaboratori în lounge în câteva minute.

— Păcat, zice încet.

— De ce?

— Pentru că tare mult mi-ar fi plăcut să te întind pe șezlongul din spate și să te desfac la șliț și să te ling puțin, înainte de a mă urca peste tine și de a te călări până când ai uita complet că mai există și alți oameni pe lumea asta.

— Să-mi bag... zic printre dinți și fără să mă mai gândesc, o trag din apă și o lipesc, așa udă cum e, de corpul meu.

Îi prind ceafa în căluşul palmei și aproape îi zdrobesc buzele cu ale mele, iar limba mea nu ezită nicio secundă să îi invadeze gura primitoare.

— Costumul tău... zice ea amuzată, printre buzele noastre.

Sunt conștient, la fel ca ea, că l-am făcut praf și pe ăsta.

— Dă-l dracu. Sper să mai am unul în plus la mine, altfel o să mă duc la întâlnire în trening.

Scot telefonul din buzunar și, înainte de a-l suna pe Jimmy, îi spun să aducă repede un prezervativ. Încep să mă enerveze plasticele astea, dar o să discut cu ea după aceea despre ce soluție găsim pentru zilele astea.

Expeditiv, îi spun lui Jimmy că o să întârzii jumătate de oră și să îi întreții pe cei doi până ajung și eu, iar el se conformează, fără să comenteze.

Între timp, Cate vine cu prezervativul și, până să închid, deja mă împinge câțiva pași în spate, până când simt că ating șezlongul. Închid telefonul și mă las pe mâna ei. Îmi dă jos sacoul, mă întinde pe șezlong, îmi desface fermoarul și nasturele de la pantaloni și de îndată ce mă descoperă cât sunt de tare, zâmbește ca un copil care își deschide cadoul. Mă freacă cu podul palmei și mă eliberează de bariera oricărei bucăți de textil care stă între ea și bucata mea de carne, care pulsează în mâna ei în anticiparea buzelor care mă ating, a limbii care mă linge, a gurii care mă cuprinde și mă face să îmi ridic instinctiv șoldurile pentru a mă pierde și mai adânc în gura ei caldă, care mă primește și continuă să mă lingă și să mă sugă, în sus și în jos, până simt

că sunt tot mai aproape de extaz. Dar nu vreau să termin așa, pentru că nu am foarte mult timp și chiar vreau să îi simt căldura ei.

— Urcă-te peste mine, Cate, îi spun cu greu, dar ea continuă să mă lingă și să mă sugă cu mârâit dezamăgit, pentru faptul că o despart de jucăria ei, iar în momentul următor, se urcă peste mine, călărindu-mă și mă cuprinde cu mâna, conducându-mă spre păsărica ei mult râvnită de mine.

— După întâlnirea asta de rahat o să vin și o să te ling până o să țipi de plăcere, îi promit, privind amândoi locul acela unde corpurile noastre se unesc, unde capul umflat al penisului meu se pierde încet între labiile ei umede. Când sunt tot în ea, își dă capul pe spate și începe să își miște șoldurile în sus și în jos, iar eu îi simt pereții strâmți ai vaginului ei care mă strânge, mă absoarbe tot mai adânc, tot mai departe de realitate și mai aproape de orgasmul care se apropie, din ce în ce mai puternic, odată cu mișcările ei tot mai pline de dorință și nevoie de mai mult.

Mă ridic, atât cât să îi pot prinde cu buzele și cu dinții sfârcul tentant prin tricoul alb și ud.

— Ben, îmi geme numele, mă omori...

Eu o omor pe ea? Femeia asta poate că nu ştie ce efect are asupra mea.

— Nu, frumuseţe, tu mă omori pe mine.

Îi mai prind o dată sfârcul cu dinţii, sugându-l în acelaşi timp şi mă las pe spate, pe şezlong. Îi prind şoldurile şi mă mişc venind în întâmpinarea ei, tot mai repede şi mai adânc până când explodăm şi pică epuizată peste mine.

O cuprind cu braţele şi mă simt în extaz. Aici. Cu ea lângă mine. Nu ştiu cât de ok este pentru mine acest sentiment, dar ştiu că acum nu vreau să mă gândesc la altceva, decât la cât de bine este cu ea lipită de corpul meu.

Capitolul 7

Cate

După întâlnirea respectivă, timp în care eu am stat cuminţică şi m-am scăldat în piscină, profitând de ceea ce eu numesc ca fiind o mică vacanţă, Ben s-a întors în apartament urmat de Jimmy. Din păcate, starea lui nu părea cea mai bună şi după ce m-a întrebat dacă totul este în regulă, mi-a spus că are de dat nişte telefoane din birou.

Aşa că am rămas doar eu cu marele Jimmy, care mi-a întins un telefon.

— Telefonul îţi dă acces doar la 3 numere de telefon, dar te atenţionez că este supravegheat, deci nu încerca vreo nebunie, că o să mă prind.

— Ale cui sunt numerele? întreb, dar în acelaşi timp butonez şi nu mi-e greu să îmi dau seama.

— Unul este al prietenei tale, altul este al lui Ben şi ultimul este al meu. Eu şi Ben sun-

tem doar pentru urgențe, dacă printr-o minune nefastă niciunul dintre noi nu este pe lângă tine. Am aprecia dacă ai respecta înțelegerea făcută cu Ben, iar pe prietena ta o vei suna numai o singură dată pe zi, succint și fără a-i da informații despre cine este Ben.

— Stai liniștit. Am să îmi respect înțelegerea, spun calmă și așez telefonul pe masă.

El privește în jur ca și când vrea să se asigure că nu am scotocit prin apartament în lipsa lor. Sau poate că sunt doar eu paranoică și omul se cam simte incomod în prezența mea.

— Îți mulțumesc pentru haine, spun repede, amintindu-mi că sunt îmbrăcată cu o rochiță cumpărată de el dimineață, împreună cu mai multe obiecte vestimentare, în special lenjerie intimă, de care chiar aveam nevoie.

Își drege glasul și îmi dau seama clar că nu se aștepta să îi mulțumesc și pare mulțumit de gestul meu, zâmbindu-mi.

— Nu ai pentru ce. Dacă mai ai nevoie de ceva, îi spui lui Ben și ne ocupăm.

— O să țin minte. Mulțumesc, spun politicoasă și îi zâmbesc cald.

Pare un tip de treabă și sunt sigură că,

dacă aș avea o săptămână la dispoziție, l-aș face să scape de stratul de gheață pe care îl are în jurul lui și l-aș face pe încruntatul ăsta mare să și râdă și să fim cei mai buni prieteni.

Gândurile îmi sunt împrăștiate în clipa în care auzim vocea ridicată a lui Ben, care pare că se ceartă cu cineva.

Mă uit la Jimmy și își freacă cu două degete fruntea, privind în jos. Îmi dă de înțeles că știe despre ce este vorba.

Apoi se liniștește și Ben iese din birou, vizibil nervos.

Se uită la Jimmy, apoi imediat la mine. Oftează, trecându-și o mână prin păr.

— Șefu', pot să te ajut cu ceva?

— La cele două întâlniri de săptămâna viitoare la care trebuia să meargă Larry, se pare că va trebui să merg eu, răspunde cu o evidentă grimasă nemulțumită.

— S-a întâmplat ceva cu el?

— A căzut într-o gaură care îl suge prea bine și l-a prostit să dea dracu toată treaba și să fugă o săptămână în Hawaii.

Jimmy mârâie la fel de nemulțumit acum ca și Ben. Mă simt mică pe canapeaua unde mă

aflu și știu că nu e momentul să îmi fac remarcată prezența, ținând cont că situația asta neplăcută este creată de o tipă, din ce îmi dau seama.

Dar privirea lui Ben se ațintește din nou asupra mea și sclipirea aia magnetică din ochii lui căprui, întunecați acum de starea nervoasă pe care o are, mă face să simt cum ceva îmi transmite căldură între picioare.

— Ocupă-te de aranjamente și ne auzim mai târziu, îi spune rece Ben celuilalt bărbat, dar fără a-și desprinde însă privirea de a mea.

Acesta din urmă înțelege aluzia și, scuzându-se, iese din apartament, iar eu rămân singură cu Ben, acest bărbat care mă atrage, dar care în clipa asta nu știu ce are de gând să facă. Chiar dacă privirea lui mă excită, starea lui nervoasă mă face să-mi simt inima în piept bătând mai puternic. Dar nu de frică.

Vine spre mine, ca o felină spre prada speriată și încolțită și îi aud respirația tot mai apăsată.

Îmi ia fața în mâini și sunt pierdută când se apleacă spre mine și îmi ridică fața pentru a veni în întâmpinarea buzelor lui, care aproape le zdrobesc pe ale mele. Mă las moale sub atin-

gerea lui și inima nu îmi mai bate de teamă, ci de poftă de mai mult, mai mult din acest sărut, mai mult din el.

Și limba lui îmi forțează buzele să le deschid mai mult, pentru a-i face loc, pentru a-l primi și pentru a-i răspunde cu aceeași poftă și nevoie pe care mi-o transmite. Mă face să gem în gura lui de dorință, moment în care el își pune un genunchi lângă șoldul meu, rezemându-se în el în timp ce mă împinge, până simt canapeaua în spatele meu.

Îmi trec degetele peste abdomenul lui, continuând mai jos, până ajung la umflătura apetisantă din spatele pantalonilor lui. Și îl frec cu podul palmei, apoi vreau să îi desfac cureaua de la pantaloni, dar mă oprește.

— Cred că ți-am făcut o promisiune înainte să plec la întâlnire, șoptește printre buzele noastre lipite, mușcându-mi buza de jos puțin dureros, dar foarte excitant. Îți amintești ce ți-am promis?

Dau din cap afirmativ, pentru că buzele lui calde coboară spre clavicula mea și abia mai pot să respir, la cât de bine mă simt sub atingerile lui.

— Ce ți-am promis?

Cu greu reușesc să mă concentrez să vorbesc.

— Că o să mă lingi până când o să țip de plăcere.

— Ai o memorie foarte bună, zice în timp ce mâna lui îmi găsește sânul prin rochia subțire.

Rochia are niște nasturi în față, pe care el îi deschide repede dezgolindu-mi sânii goi.

— Ce mă bucur că nu ai sutien. Riscam să ți-l rup până acum.

Cuvintele lui sunt ușor nervoase și vreau să mă asigur că nu o să facă vreo tâmpenie, chiar dacă tot ce îmi face el acum este extrem de plăcut.

— Sigur nu ești prea nervos pe femei în acest moment pentru a-ți ține promisiunea?

— Tocmai de aceea am să mi-o țin, zice ridicându-și privirea spre mine. Ăsta este modul meu de a te pedepsi pe tine pentru ceea ce fac altele.

În timpul ăsta, mâna lui se strecoară între picioarele mele făcându-mă să le îndepărtez cât să îi fac loc.

— Nu sunt un tip violent, dar nu trebuie să fiu pentru a face o femeie să țipe, zice încet și degetele lui sunt acum în spatele chiloților mei, masându-mi cu mișcări rotative clitorisul. Doar că te voi face să țipi de plăcere, până când o să mă rogi să ți-o trag.

Mă penetrează cu două degete, făcându-mă să îmi arcuiesc spatele sub mișcările lui care mă înnebunesc de plăcere. Gura lui din nou pune stăpânire pe a mea, în timp ce el, încă cu mâna în chiloții mei, continuă să mi-o tragă cu degetele dibace, care mă duc tot mai aproape de acel moment plăcut al extazului. Le bagă și le scoate din mine, nescăpând din acest joc clitorisul, pe care îl freacă tot mai repede. Și, încă sub asediul limbii lui care îmi explorează fiecare colț al gurii, îmi dau drumul cu un geamăt puternic de plăcere și explodez în jurul degetelor lui care sunt vinovate de plăcerea mea extremă.

Își desprinde buzele de ale mele, dar nu se oprește. Degetele lui continuă să mă mângâie încet, ajutându-mă să îmi liniștesc corpul după valul cutremurător, iar buzele continuă să îmi atingă pielea, trasând un drum umed spre sânii dezgoliți, lingându-i, sugându-i, mușcându-i.

Îmi dă jos chiloții și mă întinde pe canapea, iar eu mă găsesc expusă în fața lui, cu un picior căzut pe marginea canapelei, iar cu celălalt îndoit, susținut de mâna lui. Rochia mi-a ridicat-o peste șolduri și el se așază între picioarele mele, fără să mai piardă nicio clipă și îi simt limba caldă lingându-mă o dată, de jos în sus peste labiile umezite.

— Dulcea Cate, șoptește și mă linge iar, la fel de încet.

Îmi trec degetele prin părul lui, iar el își ridică privirea spre mine, lăsându-mă să îl văd cum mă gustă cu poftă, cum îmi suge clitorisul, cum degetele lui îmi regăsesc miezul și acompaniate de limba și de buzele acelea moi, mă fac să gem din ce în ce mai tare, să îl trag încet de păr, parcă dorind ca el să fie mai adânc, mai rapid.

Și acum, înțeleg cuvintele lui, atunci când a zis că o să îl rog să mi-o tragă. Pentru că oricât de bine mă simt, știu că penisul lui mare și perfect o să mă facă să mă simt cu adevărat satisfăcută.

Orgasmul produs de gura lui nu întârzie să vină și, din nou, drumul spre acest moment plin de extaz este plin de gemete puternice, ce aduc tot mai mult a țipete.

Este extraordinar și la final geamătul meu este ascuțit, din tot corpul meu scăpat.

Însă tortura continuă, nedespărțindu-și buzele de păsărica mea umflată de toată atenția primită.

Îl vreau în mine. Pe el.

— Ben, trage-mi-o, îi spun printre noi gemete.

— De ce? Nu îți place?

Îi simt ironia din glas și nu am de gând să îi ascund nimic, când văd că el continuă să mă lingă.

— Ba da, dar te vreau pe tine, în mine. Vreau să mi-o tragi, te rog!

Mârâie.

— Cum aș putea să îți rezist? zice încet.

Nu face decât să se desfacă la pantaloni și să scoată acea mândrețe erectă la iveală, iar eu să simt că am orgasm doar privindu-l.

Își freacă capul rozaliu de umezeala mea, dar înjură încet printre dinți și se oprește.

— Unde pula mea sunt prezervativele?

— Dă-le dracu', sunt curată, sunt și pe pilule, crede-mă. Facem un control după aceea să te asiguri și, dacă mint, îți dau zece milioane de dolari.

Un zâmbet îi scapă, pentru că nu are de unde să știe că eu nu glumesc. Chiar am banii ăștia, chiar mult mai mulți... iar el continuă să mă privească de parcă ar cântări decizia.

— Când ai luat pilula ultima dată?

— Aseară, înainte să vin la hotel, deci dacă iau și în seara asta suntem pe drumul cel bun. Iar controlul medical l-am făcut chiar săptămâna trecută și nu am nimic. Iar de atunci nu am mai fost cu nimeni. Cheamă un doctor azi, să îți confirme.

— Și dacă eu nu sunt ok? ridică o sprânceană.

— Nu ești?

— Ba da.

— Atunci de ce dracu mai stai cu ea lipită de mine și nu o bagi? Doar ca să înnebunesc și mai tare de poftă?

Ca o încurajare, îmi mișc șoldurile și-l fac să intre foarte puțin în mine.

Își încleștează maxilarul, iar sub acea privire întunecată dintr-o mișcare mă pătrunde tot și eu scap un țipăt, surprinsă fiind de mișcarea lui îndrăzneață și erotică.

Mârâie de plăcere și rămâne nemișcat o secundă, apoi iese de tot, își freacă din nou

capul penisului de labiile mele, de clitorisul meu și intră iar în mine, cu forță.

— Dumnezeule, Cate, cât de bine e în tine!

— Ben... șoptesc cu vocea aproape stinsă. Mai repede!

— Lasă-mă să mă bucur de senzația asta, frumusețe. Ești perfectă!

Din nou iese, repetând mișcările care mă torturează.

— Ben, te rog...

Se apleacă peste mine, cu gura peste sânul meu, tachinându-l cu dinții și masându-l cu mâna, iar apoi îmi ridică piciorul deja aflat pe canapea peste spatele lui și de data asta nu mai iese, dar începe un asalt extrem de excitant, cu mișcări rapide, adânci, puternice. Gemetele noastre necontrolate sunt, din când în când, estompate de buzele care se regăsesc, dar nimic nu ne oprește să ne strigăm numele unul altuia când suntem pe culmile valului de extaz, care ne cuprinde ca de fiecare dată în același timp.

Continuăm să ne sărutăm clipe lungi după acest moment, până când bătăile inimilor noastre încep să se mai potolească. El este încă în mine chiar și atunci când se lasă peste pieptul meu și îmi sărută sânul umflat.

Își ridică din nou privirea spre mine, un mixt de confuzie, satisfacție și fericire.

— Ce-mi faci? șoptește.

Capitolul 8

Cate

Tocmai am făcut sex fără prezervativ cu un bărbat pe care abia dacă pot spune că îl cunosc. Chiar dacă știu că sunt safe, prezervativele erau regula numărul unu. Iar el m-a făcut să o arunc pe geam, doar ca să îl simt în mine mai repede. Dar ce e cu adevărat îngrijorător, este faptul că mi-a plăcut și nu regret.

Îi răspund, sărutându-i buzele și din nou sărutul se transformă în ceva la fel de pasional ca de obicei și îl simt cum deja se întărește în mine.

— Asta îmi faci, șoptește el mișcându-și încet șoldurile. Mă faci să nu mă satur de tine.

— Același efect îl ai și tu asupra mea, îi mărturisesc cu buzele lipite de ale lui. Mă faci să îmi încalc mai multe reguli decât am crezut vreodată că-mi voi permite.

Zâmbește victorios și arogant.

— Nu știu ce o să fie peste câteva zile, dar

să fiu al dracu' dacă în clipa asta vreau altceva decât să stau aici cu tine, șoptește, mișcându-și din nou șoldurile și făcându-se tot mai prezent. Aici în tine.

Deja îl simt tare și îi răspund sărutându-l cu toată pasiunea.

Dar în sărutul nostru nu mai simt doar pasiune, ci ceva mai mult. O dorință și o nevoie pe care nu îmi amintesc ultima dată când am simțit-o. Știu doar că ceva în inima mea mă face să simt mai mult decât ar trebui, chiar dacă timpul petrecut împreună a fost foarte scurt. Iar în același timp, același sentiment plăcut mă face să sper că între noi povestea va continua la fel de frumos chiar și după cele două zile care ne-au mai rămas.

*

După cină, iau telefonul oferit de el și ies pe terasă pentru a vorbi cu Deanne. Chiar dacă știu că telefonul poate fi ascultat de Jimmy, simt să am intimitate când o sun și profit de acest moment în care și Ben vorbește cu cineva la telefon, din nou destul de nervos.

— Toate bune, Catalina? mă întreabă ea, ironizând numele meu, cât să mă prind doar eu.

— Da, baby, toate bune.

— Mâncarea e bună?

— E ideală. Nu am mai mâncat așa de bine de nu mai știu când, zic chicotind.

— Ne-am dat dracu'... zice ea și parcă și aud palma pe care și-o dă peste frunte.

— E un tip deosebit. Chiar are grijă de mine.

— Și presupun că mănânci și tu cu grijă, nu?

Deja îmi dau seama că termenul mâncare în discuția noastră a căpătat o tentă sexuală și mă amuză teribil discuția.

— Cu gura plină. Nu mă mai satur!

— La dracu', Cate... se plânge ea.

— Tu ai întrebat! Am avut parte de cea mai suculentă și mai mare friptură de vită! Perfectă! Nu știu dacă tu ai gustat așa ceva în viața ta! ...o iau în glumă.

— Te asigur, aseară am avut parte de o cină la fel de copioasă și eu, acriturâ. Ai uitat ce bucătar am lângă mine?

— Corect! mă scuz repede râzând. Ier-

tare marelui maestru și la cât mai multe fripturi suculente.

— Nesătulo!

— Atâta spun: e mai mult decât 3 plus, baby.

— Pe bune?

— Da!

— Asta e super, Cate, dar... îi și simt reținerea din voce când continuă. Ai grijă, baby... Nu uita cine ești și gândește-te la ce o să fie după aceea.

— Știu, baby... Dar o să văd ce o să fie până atunci. Momentan, mă bucur de clipa asta.

— Ești fată mare și știi că suntem aici. Te iubim toți și fetele îți transmit dragostea lor și să ai grijă de tine.

— Pupă pe toată lumea și ne auzim mâine.

Ne luăm la revedere și mă întorc în living, unde Ben pare foarte preocupat și supărat, în timp ce privește niște hârtii și diferite tabele pe laptop.

Mă apropii cu grijă de canapeaua pe care el stă, dar nu aș vrea să îl deranjez. El însă îmi face loc lângă el și total absent, privind spre monitor, mă ia de mână și îmi duce degetele la buzele

lui, sărutându-mi-le. Apoi continuă să se uite la monitor, în timp ce eu sunt hipnotizată de chipul lui concentrat, încă de când m-am așezat pe canapea.

Probabil simte privirea mea și își întoarce chipul spre mine, iar privirea lui devine de-odată blândă și îmi zâmbește.

— S-a întâmplat ceva?

Da. M-am îndrăgostit. De îndată ce gândul îmi străbate mintea și îmi face inima să o ia la galop, clipesc des, trezindu-mă din reveria mea. Așa ceva nu mi se poate întâmpla mie, pentru că este o tâmpenie. Clatin repede din cap, alungând sentimentul nefast și îi zâmbesc forțat.

— Ești prea sexy să nu mă holbez la tine, barosane. Ia zi, ce te supără? schimb repede subiectul, încercând să vorbesc ca o mahalagioaică.

Se încruntă și îmi arată cu capul laptopul.

— În firma mea eu sunt cel care vine cu ideile. Larry este cel care se duce la întâlniri cu toată lumea și le vinde. Eu prefer să stau la calculator și să creez softuri și idei care să ne aducă la toți bani. Acum că Larry mi-a tras țeapă, săptămâna viitoare va trebui să mă duc în locul lui

și, înainte de toate, să mă familiarizez cu prezentările făcute de el.

— Și presupun că ești supărat pe el?

— Nu, replică el, spre surprinderea mea. Ne cunoaștem de peste zece ani și omul aleargă ca un cal de curse, non-stop. Îl înțeleg, chiar avea nevoie de o vacanță și a clacat la prima tentație, dar săptămâna viitoare avem o întâlnire foarte importantă, iar el mi-a sugerat să o anulăm până se întoarce.

Face o pauză și oftează.

— Am obținut întâlnirea asta destul de greu și chiar nu aș vrea să o ratez.

Îl strâng de mâna care încă o mângâie pe a mea.

— Sunt sigură că o să te descurci. Până la urmă, este ideea ta pe care trebuie să o prezinți, nu?

— Doar că nu am mai făcut prezentări de foarte mulți ani și nu vreau să o dau în bară.

Nu voiam să mă bag în treburile lui, dar deja sunt prea curioasă și mă uit spre monitor, unde rulează un clip cu niște cifre într-un colț și un motor de mașină pe care îl recunosc imediat.

— Ăsta e un motor Devils, constat uimită

și în secunda în care îmi ies cuvintele pe gură îmi dau seama de gafa mea.

— Te pricepi la mașini? mă întreabă uimit, ridicând o sprânceană.

— A... tata m-a inițiat în astfel de taine ale băieților. Fiind singură la părinți, m-a luat drept băiatul pe care nu l-a avut și m-am plimbat cu el prin multe service-uri auto. Am învățat despre mașini mai multe lucruri decât îți imaginezi.

Am evitat un pic adevărul, dar măcar n-am mințit. Și sper să nu încerce să afle mai multe, pentru că nici nu vreau să încep acum să îi vând tot felul de prostii pentru a-mi apăra identitatea.

— Așa că spune-mi, ce e cu motorul ăsta? îl întreb repede, zâmbindu-i.

— Cu ei am întâlnirea de săptămâna viitoare.

Într-o secundă, tot programul meu din săptămâna următoare mi se derulează în fața ochilor. În niciun caz, eu nu ar urma să fiu prezentă la întâlnirea aceasta, pentru că nu particip de fel la așa ceva. Dar asta înseamnă că el ar putea fi în aceeași clădire cu mine undeva, săptămâna viitoare.

— Softul pe care l-am creat reduce emisiile de noxe destul de mult, fără să afecteze viabilitatea mașinii.

Continuă să îmi explice, în termeni cât mai pe înțelesul unui om normal și fără prea multe cunoștințe în domeniu, ce poate face acest soft, însă eu înțeleg foarte bine doar privind datele care rulează pe ecran.

— Dacă este așa bun, de ce nu se bat companiile producătoare de mașini să ți-l cumpere?

— Pentru că am niște condiții mult prea stricte și cum majoritatea companiilor de mașini încearcă să găsească orice altă variantă mai ieftină, doar ca să își păstreze profitul cât mai mare, mulți preferă să facă mașini electrice care elimină total această problemă sau să continue să fluiere la copaci și să ignore toxicitatea pe care mașinile lor o produc.

— Și care sunt condițiile tale?

— O sumă destul de mare pentru cumpărarea softului, plus un procent anual din utilizarea lui.

În timpul acesta, îmi arată niște cifre destul de mari pe monitor și înțeleg de ce a fost refuzat de ceilalți.

— Dar pentru binele planetei, de ce nu reduci prețurile astea? Și dacă scazi, vei avea mai mulți cumpărători, mai mulți utilizatori și astfel un profit mai mare.

— Crede-mă că aș face asta dacă aș putea. Dar momentan am reușit să creez și să testez softul doar pentru două companii de automobile. Prima a fost un refuz categoric și o dezamăgire colosală. Dar nu pot să reduc din preț pentru că lucrez la softul ăsta de aproape 4 ani și nu vrei să știi câte zeci de milioane de dolari am băgat anual în teste. Suma pe care o cer îmi acoperă cu greu jumătate din investiția făcută în tot acest timp. Iar în acest moment nu îmi permit să reiau testele pentru un nou brand de automobile și ei să mă refuze. Ar însemna alți bani aruncați pe fereastră și prefer să renunț de tot la proiect și să mă concentrez pe altceva.

— Dar softul tău chiar funcționează!

— Degeaba, dacă ei consideră că prețul nu se merită.

— Mie mi se pare că este o greșeală din partea lor, zic cu convingere. Dacă le-ar păsa de lumea în care trăim, de aerul în care copiii lor cresc, nu ar ezita și ar accepta condițiile tale.

În clipa asta nu pot să nu mă gândesc la Mina. Amber m-ar omorî dacă m-aș zgârci la ceva atât de important, cum ar fi sănătatea celor dragi.

Îmi zâmbește și îmi mângâie obrazul.

— Poate că ar trebui să conduci tu o astfel de companie și restul să îți urmeze exemplul. Oamenii ăștia nu gândesc la fel ca noi. Ei văd totul în cifre, în profitul care le rămâne lor, nu îi interesează de ceilalți.

— Sunt sigură că există și excepții.

— Sper! De fapt, tu mă faci să sper că e cineva căruia îi pasă, când te văd atât de aprinsă de subiectul ăsta.

— Ești un om bun, Ben. Sunt sigură că cineva va aprecia ceea ce ai făcut și va ști să evalueze corect efortul depus de tine, spun cu convingere, știind că voi lua măsuri ca asta să se întâmple, de îndată ce mă întorc la firmă.

— Efort depus de mine și de echipa mea. Am avut o perioadă în care nu mai aveam bani de nimic și am venit cu o idee pentru un alt soft în alt domeniu, care ne-a salvat pielea și ne-a ajutat să ne ridicăm, atunci când l-am vândut.

— Geniule, zic glumind și ciupindu-l ușor

de obraz, așa cum obișnuiesc să facă bunicii cu copiii mici.

El zâmbește din nou și mă sărută pe buze.

Dar, imediat ce acestea se lipesc, sărutul lui devine din nou seducător și excitant, iar în secunda următoare sunt cuprinsă de brațele lui și lipită de corpul înfierbântat.

La insistențele mele, a chemat un doctor pe după-amiază, care i-a confirmat cele spuse de mine, iar după aceea el mi-a arătat analizele pe care el și le făcuse cu puțin timp în urmă, în felul acesta amândoi eram eliberați de această grijă și ne puteam bucura unul de corpul celui-lalt, fără rețineri.

Capitolul 9

Ben

O privesc cum doarme și continuu să mă minunez de cât este de frumoasă și, în același timp, să mă întreb care a fost viața ei, de ce un suflet atât de bun și corect a ajuns în situația de a-și vinde corpul pentru bani. E clar că e deșteaptă și îi merge mintea mai mult decât m-aș fi așteptat, dar ceva nu a mers în viața ei, dacă ea a ajuns la hotelul ăsta acum câteva zile.

Dar mă bucur că a apărut în viața mea. M-a făcut să petrec aceste zile minunate alături de o femeie extraordinară.

Este pentru prima dată când petrec atât de multe zile în compania unei femei. Majoritatea relațiilor mele, dacă pot să le numesc așa, se întindeau cel mult pe durata unui weekend petrecut pe undeva departe. Nu am locuit niciodată cu o femeie și nu mi-a plăcut să îmi asum un astfel de angajament. Pentru mine munca a fost mereu cea mai importantă, iar distracția

nocturnă a fost asigurată de aventuri scurte și lipsite de importanță.

Dar ea mă face să vreau mai mult. Să o vreau mai mult timp lângă mine. Să vreau chiar să vină cu mine în New York, după ce trece nebunia cu nunta asta.

A zis că nu a mai practicat prostituția până acum, deci nimeni nu are de unde să știe intenția ei din noaptea în care ne-am cunoscut, așa că sunt tot mai liniștit de faptul că pot să o prezint ca prietena mea. Și cine știe, poate dacă după câteva săptămâni împreună la mine acasă, totul o să meargă la fel de bine între noi, nu văd de ce nu i-aș propune să se mute în marele oraș și să facem relația noastră să meargă mai departe.

Râd ca un prost lângă ea, în mijlocul nopții. Sunt entuziasmat de prezența acestei ființe minunate alături de mine.

La dracu'... sunt îndrăgostit?

O cuprind cu brațele, lipind-o de corpul meu. Ne-am obișnuit să dormim goi și asta mă face să mă trezesc de multe ori excitat de simpla ei prezență lângă mine. Îi simt pielea fină, lipită de pieptul meu și încerc să mă concentrez pe somn și să ignor erecția deja prezentă.

O sărut pe gât, hotărât să revin după aceea la somn, dar ea se mișcă în brațele mele și se împinge cu fundul în penisul meu, tot mai treaz. Strâng din dinți și mă abțin să nu o trezesc, oftez încet și o mai sărut o dată pe păr.

— Sper că este trecut de 7 dimineața, șoptește ea, împingându-se din nou în erecția mea.

— Mă tem că este mult mai devreme...

— Atunci avem destul timp până la 7 dimineața.

Mârâi ușor, încântat de dorința ei continuă.

Îi sărut din nou gâtul pe care ea mi-l expune, îi cuprind sânul în palmă, masându-l încet și coborând mâna între picioarele ei, o găsesc deja pregătită pentru mine. Intru în ea și iarăși pierd noțiunea timpului, unindu-mi corpul cu al ei, până când adormim din nou îmbrățișați.

*

— Șefu', ești sigur că vrei să faci asta?

Vocea șoptită a lui Jimmy mă întreabă același lucru ca în prima noapte în care am cunos-

cut-o pe Cate. Doar că acum sunt convins că vreau să fac asta.

— Rămâi aici la hotel și te sun eu dacă am nevoie de ceva. Profită de ocazie și relaxează-te până mâine, când ne întoarcem.

Zâmbește pe sub mustăți.

— Ce e? îl întreb ridicând o sprânceană.

— Ești puțin schimbat zilele astea, zice ridicând nevinovat din umeri. Dar în bine.

Nu mă pot abține să nu zâmbesc. Sunt conștient și eu de starea mea, dar mă abțin să îi răspund și prefer să ignor comentariul, privind spre dormitorul de unde Cate urmează să iasă.

Este acolo de aproape trei ore, timp în care o stilistă s-a ocupat de părul și de machiajul ei, iar eu să fiu al dracu' dacă am idee ce o să iasă din camera pe care o privesc lung, în timp ce nerăbdarea mea ajunge la cote din ce în ce mai mari.

După alte câteva minute, ușa se deschide și sar ca ars de pe canapea, aproape aruncând telefonul din mână. De ce dracu' am așa emoții? Mă duc cu ea la o nuntă unde nu mă însor eu, ci alți zăpăciți! Însă își face apariția stilista care mă salută cu un zâmbet cald și Jimmy o conduce spre ieșire, urmând să se ocupe și de plată.

Îmi trec degetele prin păr şi mă întorc cu faţa spre terasă, parcă dorind ca briza ce se simte de afară să îmi răcorească simţurile.

— Mi-ai văzut gentuţa neagră?

Vocea ei minunată mă blochează, dar găsesc curajul să mă întorc spre ea. Şi este de o mie de ori mai frumoasă decât în seara în care am cunoscut-o. De data asta este diferită. Total diferită. Culoarea părului este acum un şaten deschis, prins într-o coadă elegantă, iar hainele vin pe ea ca turnate, pentru a-i accentua o eleganţă naturală pe care doar am bănuit-o din gesturile ei în ultimele zile. Este născută pentru a purta astfel de haine şi nu paiete ieftine sau surplus de machiaj, care nu făcea decât să îi ascundă frumuseţea.

— Eşti superbă... îi şoptesc.

Poartă o rochie tip taior, neagră destul de lungă, prinsă doar în talie cu doi nasturi mari, ce permite să îi dezvăluie chiar de sus picioarele lungi şi frumoase. Dar pe sub acest taior–rochie, tot corpul ei pare acoperit de o dantelă neagră fină, presărată pe alocuri cu steluţe tot negre, de sus, ca o helancă, acoperindu-i picioarele până la glezne. Steluţe care mă duc cu gân-

dul la tatuajul ei de pe gât. Materialul incitant o acoperă în totalitate, dar de fapt transparența lui îmi stârnește o poftă nebună să îi dau acel taior-rochie jos.

Privirea ei mă scanează.

— Nici tu nu ești mai prejos.

Chiar dacă nu îmi iau ochii de la ea, sunt conștient că nu sunt nici măcar pe jumătate la fel de atrăgător ca ea. Am un costum gri deschis, din trei piese, care mi se pare destul de banal în comparație cu această creatură elegantă.

— Ți-a recomandat stilista ținuta asta?

— Nu, zice ca și când e deranjată de întrebarea mea, apoi continuă mândră. Cred că mă descurc și singură la îmbrăcăminte.

— Mor de curiozitate să aflu cum arată compleul ăsta dantelat pe sub rochie.

— Nu e prea provocator? întreabă, strâmbându-se ușor.

— Pentru cine?

— Pentru ceilalți invitați.

— Ești minunată, Cate! Nu ai de ce să îți faci griji. Părerea lor nici nu contează.

— Și totuși, nu trebuie să știe că sunt o prostituată.

Mă încrunt.

— Nu ești o prostituată. Ești partenera mea. În rest, nimic nu mai contează.

Mă apropii de ea, până când sunt la câțiva centimetri de fața ei.

— Doar să treacă mai repede seara asta și să îmi satisfac curiozitatea.

Îmi zâmbește și mă sărută scurt pe buze.

— Deci noi mergem numai la petrecerea asta de azi, rămânem peste noapte, iar mâine după ceremonia religioasă ne întoarcem aici?

— Da.

— De ce?

— Pentru că mâine este mai mult o petrecere a familiei, iar eu pe seară am niște treabă și trebuie să fiu înapoi la hotel. Ei înțeleg foarte bine această situație pentru că, până la urmă, nunta asta este plătită din banii câștigați de ei de pe urma ideilor mele. Apreciază faptul că vin și la petrecerea asta, chiar dacă sunt mai mult genul care preferă o cină intimă între prieteni apropiați sau un film pe canapea.

Mă sărută iar, dar acum și mai pasional.

— Sună mult mai bine o seară de-a ta, zice zâmbindu-mi.

Mă încântă cuvintele ei și nu pot să nu îmi doresc ca și ea să facă parte din serile mele pe viitor.

— Deci mi-ai văzut gentuța?

Revin cu picioarele pe pământ și încerc să mă lămuresc despre ce vorbește.

— Gentuța pe care ai avut-o în prima seară?

— Da.

— Nu ți-a adus stilista alta?

— Ba da, dar eu o vreau pe aceea. Se potrivește perfect și țin foarte mult la ea.

Îi zâmbesc cu căldură. Mi-am dat seama de asta din acea seară și asta mi-a plăcut prima dată la ea.

— Sigur este pe aici.

Ne uităm în jur și imediat o găsim pe unul dintre fotolii, chiar sub un prosop de piscină.

O aranjează cu grijă și mă privește calmă.

— Eu sunt gata. Mai stau mult după tine?

Gluma ei mă face să râd și îmi frec barba privind-o. Femeia asta mă înnebunește. Dar în sensul bun.

O trag în brațele mele și o sărut cu dorință, trezindu-mi la viață tot corpul. A dracu' petre-

cere... mi-aș dori să petrec seara asta la fel cum am petrecut în ultimele zile, eu cu ea, fără străini, clienți sau orice alți invitați vor mai fi în seara asta.

Cu greu, mă desprind de buzele ademenitoare și îmi lipesc fruntea de a ei, savurând atingerea degetelor pe care și le trece prin părul meu.

— Stăm puțin la petrecere și apoi ne retragem subtil îl cameră să continuăm, îi șoptesc.

— Facem petrecerea noastră proprie? mă întreabă, ridicând jucăușă din sprâncene.

— Facem ce vrei tu, atât timp cât pot să continuu ceea ce trebuie să opresc acum.

— Hmm... zice inocentă de data asta. Și cam ce trebuie să oprești acum?

Zâmbesc malefic și accept provocarea ei de a-i descrie dorințele mele. Mă apropii de urechea ei, ca și când îi șoptesc secretul meu:

— Vreau să te dezbrac de rochie, să îți ating pielea prin dantela asta subțire, să cobor între picioarele tale și să te ling ușor peste dantelă și peste chiloți, până când îi umezești... până când îți dai drumul... apoi să îți sfâșii dantela dintre picioare, să îți dau lenjeria într-o parte pentru

a-mi lăsa acces să te pătrund încet cu penisul meu dornic să intre în tine chiar și acum. După ce sunt tot în tine, am să continuu să te pătrund tot mai tare și mai repede, iar tu o să gemi tot mai puternic și o să țipi de plăcere când o să ai din nou un orgasm, pe care o să îl ții minte toată viața ta.

Mă îndrept privindu-i ochii închiși care visează la fantezia mea, buzele întredeschise prin care îi iese aer cald și o sărut scurt. Deschide ochii și clipește de câteva ori, încercând să își revină.

Apoi mă privește, ridicând o sprânceană. Ridică din umeri respirând adânc și îmi întoarce spatele, mergând spre ieșire, dar îmi aruncă peste umăr:

— Nu port lenjerie.

Capitolul 10

Ben

Nu știu cum dracu reușesc să mă concentrez pe condus cu ea lângă mine, știind că nu are lenjerie. Nu. De fapt, nu știu cum dracu' reușesc să ajungem cu bine la hotelul unde are loc petrecerea asta, fără să mă pierd cu ochii mai mult de 2 secunde pe spărtura rochiei și fără să trag pe dreapta și să i-o trag ca un disperat, pe marginea autostrăzii. Sunt excitat și în același timp foarte amuzat de ce e capabilă să îmi facă cu doar trei cuvinte.

Cum să nu îmi placă de ea? E spontană, inteligentă și perversă, cât să mă aprindă într-o secundă.

Ajunși la hotel, bagajele ne sunt duse în cameră, iar noi, după ce ne luăm cartelele de acces de la recepție, ne îndreptăm direct spre restaurantul hotelului, unde are loc evenimentul.

Sala este destul de mare, dar toată lumea

este pe terasă, profitând de aerul curat, de vremea caldă și de priveliștea pe care terasa o oferă.

O iau pe Cate de mână și înaintăm spre terasă. Din prima clipă suntem văzuți de viitorul mire, care, luându-și viitoarea soție de mână, se rup imediat de grupul de lângă care erau și vin spre noi. Ne salută cu căldură, el prezentându-mi-o pe logodnica lui, iar eu le fac cunoștință cu partenera mea.

— Ea este prietena mea, Cate, le spun cu nonșalanță, dar nu pot să nu observ uimirea de pe chipul viitorului mire. Uimire pe care știu că o să o tot întâlnesc în seara asta...

Dar totuși, ceva m-a surprins și pe mine când am făcut această afirmație: cât de normal mi s-a părut când am spus asta, dar totodată scurta strângere de mână, ca o tresărire, pe care am simțit-o din partea lui Cate.

Mi-am întors privirea spre ea, dar nu am simțit că era deranjată. M-a privit cu o sclipire în ochi și o căldură care m-a liniștit și mi-am dat seama că este bine. Că noi suntem bine.

Înaintând printre oameni, spre bar, ne-am oprit de mai multe ori, acostați de diferiți colegi și oameni de afaceri. După ce ne-am luat câte o

băutură de la bar, ne-am continuat drumul spre o masă de cocktail, goală, unde ne-am retras, sperând că nu vom mai fi deranjați. Nu am putut totuși să nu observ mai multe priviri ascunse îndreptate spre noi, dar încerc să ignor atitudinea colegilor mei, care mă văd pentru prima dată cu o femeie pe care o prezint ca fiind prietena mea.

Cate se lipește de mine, iar eu îmi petrec brațul în jurul taliei ei, bucurându-mă de apropierea corpului cald și de mirosul dulce pe care îl aduce.

— Destul de multă lume, îmi spune încet.

Mă uit în jur și cred că sunt undeva la 50–60 de oameni, poate chiar mai mulți.

— Se putea și mai rău, îi răspund zâmbindu-i, iar ea chicotește.

— Corect. Bine că nu e un bal cu 500 de oameni.

— Chiar nu îți plac petrecerile, nu? remarc eu.

— Nu... Cel puțin petrecerile unde cunosc oameni. Acolo mereu se găsește cineva care nu știe să îți respecte timpul tău liber și personal și pentru că te-a prins în afara programului, profită de ocazie să îți ceară ceva.

este pe terasă, profitând de aerul curat, de vremea caldă și de priveliștea pe care terasa o oferă.

O iau pe Cate de mână și înaintăm spre terasă. Din prima clipă suntem văzuți de viitorul mire, care, luându-și viitoarea soție de mână, se rup imediat de grupul de lângă care erau și vin spre noi. Ne salută cu căldură, el prezentându-mi-o pe logodnica lui, iar eu le fac cunoștință cu partenera mea.

— Ea este prietena mea, Cate, le spun cu nonșalanță, dar nu pot să nu observ uimirea de pe chipul viitorului mire. Uimire pe care știu că o să o tot întâlnesc în seara asta...

Dar totuși, ceva m-a surprins și pe mine când am făcut această afirmație: cât de normal mi s-a părut când am spus asta, dar totodată scurta strângere de mână, ca o tresărire, pe care am simțit-o din partea lui Cate.

Mi-am întors privirea spre ea, dar nu am simțit că era deranjată. M-a privit cu o sclipire în ochi și o căldură care m-a liniștit și mi-am dat seama că este bine. Că noi suntem bine.

Înaintând printre oameni, spre bar, ne-am oprit de mai multe ori, acostați de diferiți colegi și oameni de afaceri. După ce ne-am luat câte o

băutură de la bar, ne-am continuat drumul spre o masă de cocktail, goală, unde ne-am retras, sperând că nu vom mai fi deranjați. Nu am putut totuși să nu observ mai multe priviri ascunse îndreptate spre noi, dar încerc să ignor atitudinea colegilor mei, care mă văd pentru prima dată cu o femeie pe care o prezint ca fiind prietena mea.

Cate se lipește de mine, iar eu îmi petrec brațul în jurul taliei ei, bucurându-mă de apropierea corpului cald și de mirosul dulce pe care îl aduce.

— Destul de multă lume, îmi spune încet.

Mă uit în jur și cred că sunt undeva la 50–60 de oameni, poate chiar mai mulți.

— Se putea și mai rău, îi răspund zâmbindu-i, iar ea chicotește.

— Corect. Bine că nu e un bal cu 500 de oameni.

— Chiar nu îți plac petrecerile, nu? remarc eu.

— Nu... Cel puțin petrecerile unde cunosc oameni. Acolo mereu se găsește cineva care nu știe să îți respecte timpul tău liber și personal și pentru că te-a prins în afara programului, profită de ocazie să îți ceară ceva.

Nu prea știu la ce se referă ea mai exact, că pare să vorbească din propria experiență, dar adevărul este că îi dau dreptate și mă identific foarte bine cu situația descrisă de ea.

— Sunt mulți oameni care fac afaceri la astfel de întrevederi, doar pentru că este o atmosferă mai relaxantă. Aici, la un pahar de vin, le e mai ușor să abordez anumite subiecte. Dar ai dreptate. Ar trebui să existe niște limite, pentru că nu toți suntem atât de disperați după bani.

Mă privește uimită.

— Îmi place ceea ce spui, dar ești sigur că tu nu ești ca ei?

Mă încrunt.

— Normal că vreau să fac bani, ca orice om de afaceri, dar nu am de gând să îmi distrug sănătatea sau viața personală pentru ei. Am muncit foarte mult la viața mea și am sacrificat destul timp personal când eram tânăr, tocmai ca acum să mă pot bucura de o petrecere privată, fără să alerg după clienți pe aici.

— Îmi place cum gândești. Din nou.

— Din nou?

— Așa cum ți-am mai spus, îmi place mai mult o seară de-a ta, pe canapea la un film,

decât orice petrecere de genul acesta. E adevărat că nu toate petrecerile sunt deranjante, dar dacă nu am garanția că este una pe placul meu, prefer de asemenea să stau acasă sau să ies cu câțiva prieteni apropiați într-un club și să avem propria noastră petrecere.

Mârâi nemulțumit. Nu vreau să îmi imaginez cum se termină o seară de acest gen.

— Deci, îți plac petrecerile mai restrânse? întreb încet.

— Să spunem că da. Mai exact, prefer ieșirile, la un restaurant, la un club.

Se întoarce cu privirea spre mine și îmi mângâie barba zâmbind.

— Dar de câteva zile am descoperit un mod mai plăcut de a-mi petrece serile..., continuă ea.

Ridic o sprânceană, provocând-o cu un zâmbet ascuns să îmi spună:

— ...alături de un bărbat frumos, atent, care știe să mă satisfacă de nenumărate ori pe noapte, iar după aceea să mă ia în brațe și să adormim împreună.

O sărut scurt pe buze, dar cu greu mă abțin să mă rezum doar la atât. Însă sunt tot mai con-

știent de sentimentele mele față de ea și asta mă bucură.

Continuăm să vorbim, să râdem și din când în când să fim întrerupți de câteva persoane care ne salută în treacăt.

Cate mă anunță că se duce la toaletă, iar eu mă ofer să merg la bar să fac o realimentare a paharelor noastre.

Nu durează un minut și sunt abordat de unul dintre cei mai mari clienți ai companiei.

— Benjamin!

— Lars! îl salut cu căldură. Mă bucur să te văd!

Tipul este de aproximativ aceeași vârstă cu mine și ne-am împrietenit din prima clipă în care ne-am cunoscut, acum mai bine de cinci ani. Este un bărbat care arată destul de bine și latura lui austriacă l-a făcut remarcat în rândul femeilor, de fiecare dată când ne întâlneam la petreceri.

— De asemenea, prietene. Ce faci? Cum ești?

— Foarte bine, mărturisesc sincer. Tu? Ești singur? întreb surprins să nu îl văd însoțit.

— Mă știi pe mine singur la vreo petrecere? E pe la baie gagica cu care am venit.

Zâmbesc. Dar el se apleacă spre mine și îmi spune cu voce șoptită și un zâmbet mândru pe chip:

— Dar tu, prietene, mare curaj ai venit să vii cu Cate ca și partenera ta.

În clipa aia inima mi se oprește. De unde știe el de Cate? Atât de repede umblă bârfa la petrecerea asta sau are alt motiv de spune asta?

— O cunoști? îl întreb cu jumătate de glas.

— Prietene, doar cei privilegiați au avut ocazia să o cunoască. Foarte greu se ajunge la ea. E prea în top și mult prea ocupată pentru orice muritor de rând. Mi-a prezentat-o un prieten la o petrecere acum câțiva ani, dar aș prefera să nu îi spui de mine nimic, pentru că prietenul ăsta știu că a făcut niște măgării și nu vreau ca ea să își amintească și apoi să mă asocieze cu el.

Îmi face cu ochiul și mă împinge cu cotul, în timp ce eu abia mă mai pot ține pe picioare.

Cuvintele lui sunt ca loviturile de cuțit în inima mea, una după alta și nu știu cât mai rezist pe propriile picioare.

— Așa că ține-o aproape, că e posibil să o mai recunoască unu, doi mai șmecheri de pe aici și să încerce să o abordeze.

Deja este prea mult.

— Mulțumesc de pont, Lars. Hai că mai vorbim, îi zic din nou fără vlagă și luând o gură zdravănă de alcool din paharul meu, îl las pe bar și mă îndrept spre baie.

Fiecare pas pe care îl fac, e ca o zală de lanț care se strânge și mai tare în jurul gâtului meu.

Cum a putut să mă mintă cu atâta ușurință? Nu numai că e o prostituată, dar e una de lux care m-a făcut pe degete cum nu credeam că o să reușească vreodată o femeie. Începusem să am încredere în ea, începusem să visez la ceva mai mult alături de ea, iar ea m-a mințit din prima clipă. Primul ei client, pe dracu... poate primul din seara aia!

Nu mă interesează trecutul ei, dar mă doare minciuna. M-a făcut să cred că e o altfel de femeie, când, de fapt, ea nu a făcut decât să mă prostească în tot acest timp.

Îl sun pe Jimmy și îi spun să vină cât poate de repede. Acesta, din fericire, nu pune întrebări și se mobilizează imediat.

Sunt în fața toaletei și o aștept să iasă. Pământul mi se cutremură sub picioare și inima îmi bate ca nebuna. Îmi dau seama că nu sunt

nervos, dar sunt rănit. Al dracului de rănit. Chiar mă îndrăgostisem de ea.

Când iese din baie, inima mi se oprește. Sunt un om foarte calm, dar acum îmi vine să urlu la ea, de față cu toată lumea.

Se schimbă la față în clipa în care îmi vede chipul negru de supărare și dezamăgire.

— Ești ok? mă întreabă preocupată.

Prefăcuta...

— Hai până în cameră.

Aprobă din cap, înțelegând că nu trebuie să mai comenteze sau să pună alte întrebări.

Până în cameră nu pot decât să îmi repet că am fost păcălit și că totul a fost o minciună. Tot ce ea m-a făcut să simt, a făcut pentru cei 10.000 de dolari. Ea nu este o femeie cu suflet bun, cum am crezut, ci o mincinoasă. O mare mincinoasă.

Capitolul 11

Ben

Ajung în cameră tot mai furios. Pe ea, pe mine.

O las să intre prima și, după ce închid ușa, se întoarce spre mine.

— S-a întâmplat ceva, Ben?

O privesc de sus până jos. Chiar e de top.

Nu îi răspund și îmi scot carnetul de cecuri de la piept și îl completez rapid cu suma promisă. Apoi îi întind hârtia.

— Cei 10.000 de dolari pentru care ne-am înțeles.

Se uită la mine, fără să privească o clipă cecul.

— Tu vorbești serios? mă întreabă uimită.

— Jocul s-a terminat, Cate. Lumea s-a prins. Nu mai are rost să mă afișez de mână cu o curvă, că m-am făcut destul de râs pe ziua de azi.

— De ce s-a prins? Nu înțeleg ce s-a întâmplat cât am fost eu la baie.

— S-a întâmplat să aflu că eşti cu adevărat o prostituată de lux şi eu prostul care se îndrăgostise de tine şi înghiţise minciuna!

— Ben... şopteşte uimită de vorbele mele.

Acum sunt mai mult nervos pe mine că i-am dezvăluit şi ei sentimentele mele.

— Dar eşti o mincinoasă, Cate sau care dracu' îţi este numele adevărat!

Mă întorc cu spatele la ea pentru că privirea ei de căprioară rănită mă face să mă simt tot mai confuz. Continuă şi îşi joace rolul până la capăt.

— Ben, ţi-a zis cineva ceva despre mine?

O ignor. Nu mai are rost să mai vorbesc cu ea. Îi las cecul pe o măsuţă lângă perete.

— Jimmy e pe drum şi o să te ducă în oraş, unde vrei tu. Eu am terminat-o cu tine.

Deschid uşa să ies, când strigă după mine.

— Ben, nu ştiu ce s-a întâmplat, dar te asigur că nu sunt o curvă.

— Mă scuzi, eşti o prostituată de lux. Iar ca sfat pentru viitor, încetează cu minciunile. Lumea este mică şi chiar acum la parter ai cel puţin un fost client de-al tău. Te rog să pleci fără să faci vreo scenă. Mi-a ajuns teatrul tău.

Ies și trântesc ușa. Nu pot nici măcar să mă mai uit o secundă la ea, pentru ultima dată, pentru că m-aș agăța de ea și aș ruga-o să îmi spună că nu este adevărat. Că nu m-a mințit și că ce am trăit zilele astea a fost real și pentru ea. Să îmi spună că m-a mințit pentru că i-a plăcut cu adevărat de mine și că nu a jucat teatrul ăsta pentru bani. Să îmi spună ceva care să mă facă să plec cu ea de aici și să îi ascult explicațiile.

Dar am continuat să merg mai departe, să păşesc cu greu spre lift și să ies să iau o gură de aer în fața hotelului. Apoi m-am întors în restaurant, cu direcția bar, unde mi-am comandat o porție dublă de alcool. L-am dat repede pe gât și m-am uitat la telefon. A trecut aproape 20 de minute de când l-am sunat pe Jimmy, ceea ce înseamnă că în maxim un sfert de oră ea ar trebui să nu mai fie în hotel, iar eu o să mă pot întoarce în cameră, să îmi iau bagajul și să plec. Să mă duc dracu' undeva unde nu mai trebuie să îmi ascund durerea asta care mă consumă acum.

Închid ochii și mai beau o gură de alcool.

— Ce faci, prietene? Tot aici te întâlnesc? aud vocea lui Lars lângă mine.

— Același lucru pot spune și eu despre tine, zic rece.

Însă el nu mai este singur, având la braț o blondă înaltă și subțire, probabil un fotomodel, pentru că astea erau standardul lui.

De ce dracu' critic? Că și eu eram la fel și tot fotomodele agățam până să o cunosc pe Cate. Acum sunt cu totul dat peste cap... Ea m-a dat peste cap.

— Scumpo, te las pe tine să îți comanzi ce vrei, până ce eu o să am o discuție cu prietenul meu câteva minute pe terasă, zice el blondei și o sărută scurt pe obraz.

Aceasta se conformează și Lars îmi face subtil semn să ieșim afară, unde imediat găsește un colț mai liber.

— Ce ai pățit? mă întreabă preocupat.

— Femeile, Lars. Asta s-a întâmplat.

— Te-ai certat cu Cate?

Zâmbesc amar.

— Te cerți cu iubita, nu cu o femeie ca ea.

— Păi credeam că asta e.

— A fost o prostie de-a mea și am căzut singur în plasă. Dar e cam greu să ai o relație cu o femeie ca ea.

— Hai că eşti culmea. Tot repeţi „o femeie ca ea", de zici că e o vrăjitoare care ţi-a stricat apele. Este adevărat că are o reputaţie de femeie destul de dură, dar asta pentru că este foarte deşteaptă şi este o adevărată femeie de afaceri. Altfel nu reuşea să supravieţuiască într-un domeniu dominat doar de bărbaţi. Ea nu a dominat, ea a subjugat!

— Lars, mă omori... zic, încercând să îmi scot din cap tot felul de imagini cu ea în tot felul de ipostaze în care e dominată de bărbaţi sau ea e îmbrăcată în dominatoare...

Nici nu vreau să mă duc cu mintea mai departe pentru că şi aşa îmi vine să urlu.

— Până la urmă, e o femeie ca toate celelalte, continuă el, şi nu contează că o cheamă Catherine DeVille sau nu.

Clipesc. Stomacul mi s-a strâns. Inima mi s-a oprit. Clipesc din nou.

— Ce ai spus? îl întreb, cuvintele ieşindu-mi cu greu printre buzele înlemnite.

— Am zis că e o femeie ca toate celelalte şi dacă o vrei înapoi, sunt sigur că o discuţie rezonabilă la o cină elegantă şi un buchet de flori o să te ajute.

— Nu... Ce nume ai spus?

— Catherine DeVille?

Rămân mut.

— Adică Cate, cu care tu ai venit. Nu din cauza ei ești supărat?

Mintea mea e blocată. Nu pot decât să îi pun în mână paharul meu și să plec rapid spre cameră, ignorându-l pe Lars care mă strigă, neînțelegând reacția mea.

Ajung la lift și apăs în disperare pe buton, dar parcă trece o veșnicie până acesta vine. Ajung într-un final în fața ușii pe care o deschid. Dar camera este goală. Ea nu mai este.

Bagajul ei este în același loc în care l-au lăsat cei de la hotel, lângă al meu. Neatins. Cecul este neatins în același loc pe măsuță. Iar pe pat, telefonul mobil pe care i-l lăsasem să își sune prietena. Mă uit rapid la apeluri și văd că a apelat-o la câteva minute după ce eu am ieșit din cameră. Încerc să sun, dar din tonul care îmi intră, îmi dau seama că numărul de pe care sun a fost blocat. Încerc de pe telefonul meu personal, dar aceeași poveste. Ce dracu?!

Trebuie să vorbesc cu ea. Trebuie să înțeleg ce dracu s-a întâmplat în zilele astea și de

ce femeia care conduce compania cu care eu urmează să mă văd în câteva zile s-a dat drept prostituată și a acceptat să stea cu mine și să ne-o tragem ca nebunii atâtea zile.

Mintea mea e vraiște. Totul începe să se lege. Gesturile ei elegante, felul cum mânca, gusturile la îmbrăcăminte, cunoștințele despre mașini.

Ce s-a întâmplat de fapt zilele astea? Refuz să cred că, de fapt, ea a făcut asta ca să afle ceva despre softul meu...

Dar până la urmă, ce dracu să mai cred?! Cine e ea, de fapt, ca femeie? Și care au fost intențiile ei zilele astea?

Sunt confuz. Epuizat. Mii de întrebări și niciun răspuns.

Îl sun pe Jimmy care îmi răspunde imediat, anunțându-mă că ajunge în câteva minute. Așa cum eram sigur, ea a plecat înainte ca el să ajungă.

Fug la recepție și îi întreb pe cei de acolo dacă știu ceva de ea. Coincidența face ca valetul care mi-a luat mașina să fie prin preajmă și să îmi spună că domnișoara a plecat cu mașina mea cu aproximativ 15-20 de minute înainte. Deci nu am nici cu ce să fug după ea, sperând că

o voi prinde pe autostradă. Dar unde să o prind, pe un drum de nici o oră? Sunt fără soluție.

Jimmy mă găsește în cameră câteva minute mai târziu, pe scaunul din dreptul biroului. Sacoul l-am aruncat pe undeva pe pat, împreună cu cravata, iar vesta am deschis-o la toți nasturii. Nu îmi pasă de aspectul meu și cu atât mai puțin de privirea ciudată a lui Jimmy, care rămâne mut lângă ușă.

Dar face un pas spre mine și se uită în jur.

— Șefu, îmi poți spune ce s-a întâmplat? Unde e Cate?

— Cate a plecat.

— Unde?

Ridic din umeri privind în gol.

— Adică nu se mai întoarce?

— Nu, Jimmy. Am pierdut-o.

— Vrei să îi urmăresc telefonul? Dacă dau câteva telefoane o găsesc imediat.

Zâmbesc amar.

— Știu unde să o găsesc, Jimmy, dar degeaba. Am pierdut-o ca femeie.

Câteva minute mai târziu, după ce îi povestesc pe scurt cine este ea cu adevărat, Jimmy se așază ca un amețit fără vlagă pe marginea patului.

— Șefu, nu aveai de unde să știi. Cum nici eu nu aveam de unde să știu și mă simt al dracului de prost că i-am vorbit așa. Niciodată nu am vorbit așa urât unei femei. Trebuia să o investighez din prima seară și poate aflam de atunci ceva despre ea.

Oftez, trecându-mi mâinile prin păr.

— Nu știu de ce am un sentiment că nu am fi găsit nimic. Dar faptul este consumat.

Suntem întrerupți de telefonul lui Jimmy care, după o conversație scurtă, închide și se uită la mine cu o față vinovată.

— M-au sunat de la hotelul din oraș. Mașina a fost lăsată acolo.

Capitolul 12

Cate

Sunt o femeie care tratează relațiile sentimentale cu răceală. Pentru mine, bărbații sunt doar niște distracții de-o noapte, dar nu mai mult, pentru că de fiecare dată când am încercat mai mult, am descoperit numai mincinoși și bărbați în care nu poți avea încredere.

Mi-au fost de ajuns câteva astfel de experiențe prin facultate ca să văd prin ce au trecut și prietenele mele visătoare și dornice de iubire, ca să mă lecuiesc și să mă asigur că nu am să mă implic niciodată atât de mult într-o relație încât să fiu rănită.

Da, mi-am asumat riscul de a rămâne singură toată viața, de a muri fată bătrână, cum ar spune alții, dar am preferat să fiu așa, decât alături de cineva care să mă trădeze.

Dar totul s-a schimbat cu nici măcar o săptămână în urmă. Poate de vină sunt prietenele mele care, rând pe rând, și-au găsit câte un băr-

bat minune care dă dovadă de respect și iubire nemărginită, așa cum ele merită cu adevărat, iar asta m-a făcut undeva în sufletul meu să cred că și mie mi se va întâmpla. Poate că a fost situația de așa natură și faptul că am stat atâtea zile împreună cu el, m-a făcut să las garda jos și sentimentele înăbușite în toți acești ani s-au revărsat spre el. Nu știu...

Am rămas singură în cameră, după ce el mi-a spus acele cuvinte urâte și dureroase. Nu mai înțeleg nimic. Mi-a întins rahatul ăla de cec exact ca unei curve, dar mi-a și zis că se îndrăgostise de mine... sau ce dracu a vrut să spună? Sunt epuizată și nu mă pot concentra ca să înțeleg ce s-a întâmplat. Am nevoie să plec de aici, cât mai repede.

Scot telefonul din gentuță și o sun pe Deanne, fără să mai îmi pese dacă cineva ne va asculta ulterior discuția. Oricum... acum și aici se termină tot.

— Baby, toate bune? aud vocea ei relaxată.

— Am nevoie să mă ajuți cu ceva. Sun-o pe idioata de asistentă a mea și spune-i ca în maxim 30 de minute să fie în fața hotelului. Cu toate bagajele mele și, totodată, să stabilească

cu pilotul să zburăm imediat spre New York. Urgent!

— Cate, e totul în regulă? mă întreabă îngrijorată, sesizând tonul meu dur.

— Nu, Dee. Este totul ca dracu', dar vorbim când vin în oraș. Este ultima dată când te mai sun de pe numărul ăsta și după ce închidem, te rog să blochezi orice contact din partea lui Ben. Oricum sunt sigură că nu o va face, dar nu vreau să existe șansa să te deranjeze.

— Mă ocup de tot. Ce pot să mai fac pentru tine?

— Nimic. Doar asigură-te că zăpăcita aia ajunge la timp și nu mai intru într-un alt căcat de confuzie din cauza ei.

— Ok, baby. Se rezolvă. Vorbim de pe numărul tău.

Închid și las telefonul pe pat. Apoi îmi iau poșeta, care acum e goală și ies din cameră.

Valetul mă recunoaște și imediat îmi aduce mașina lui Ben. Pornesc în viteză, pentru că vreau să las totul în urmă. Vreau să plec cât mai departe de acest om care doar m-a gonit, fără să îmi explice ce dracu' s-a întâmplat.

Am fost o curvă pentru el din prima seară

de când l-am cunoscut și tot ca o curvă am și ieșit din viața lui. O prostituată, nimic mai mult.

Chiar am crezut că ceva frumos s-a legat între noi, dar el chiar și după ce a aruncat în vânt că se îndrăgostise de mine, tot m-a aruncat ca pe un gunoi.

Lacrimile îmi inundă ochii și pentru prima dată în foarte mulți ani, plâng. Trag mașina pe marginea autostrăzii, pentru că tot corpul îmi tremură și las lacrimile să curgă. Suspinele îmi opresc respirația și mă lovesc cu palma peste inima care mă doare. Mă doare sufletul și țip. Țip în singurătatea mea, în mașina lui și lovesc cu pumnul bordul. Și plâng mai tare.

Asta înseamnă să iubești? Inevitabil să fii rănit? Să suferi și să plângi când ești aruncat ca un gunoi de cel care te-a făcut să speri și să visezi? Să fii zdrobit de asfalt atunci când simți că în sfârșit ai învățat să zbori?

Nu pot să cred că am permis să mi se întâmple așa ceva. A fost jocul în care m-am băgat singură și m-am ars cel mai tare.

Ce dracu s-a întâmplat cât am fost la baie? Ce l-a făcut să se schimbe în felul ăsta?

Ce mai contează? S-a sfârșit. Îmi șterg

lacrimile și pornesc mașina, lăsând în spate un nor de praf și tot ce am trăit zilele astea.

*

— A fost o aventură și gata, spun cu o lejeritate pe care persoanele din fața mea se pare că nu o cred.

Toată lumea este la mine în apartament. Cele patru prietene ale mele, surorile mele de suflet, iar trei dintre ele cu partenerii lor minunați, care în ultimul an și-au arătat devotamentul și iubirea pentru ele, iar asta i-a urcat în topul bărbaților mei preferați. Ne-am apropiat foarte mult, așa că nu am de ce să îi exclud din această discuție, pentru că și ei știu foarte bine ce am făcut eu săptămâna trecută.

Au trecut două zile de când m-am întors în New York și, chiar dacă lacrimile au încetat să mai curgă din clipa în care am coborât din mașina lui, durerea nu a dispărut. Tot ce pot să fac este să ignor și să aștept să treacă. Inevitabil va trece.

Așa că uite-ne cinci fete și trei bărbați cum încercăm să elucidăm ce dracu s-a întâmplat.

De fapt, ei încearcă, eu doar vreau să trec peste episodul ăsta și să redevin eu, cea care eram și înainte.

— Cate, și eu am încercat să mă port la fel. Am încercat să fiu puternică după ce l-am lăsat pe Colin la aeroport când ne-am despărțit prima dată, începe Deanne uitându-se spre soțul ei care îi sărută degetele de la mâna cu inelul de logodnă, dar am avut curajul să recunosc că mă îndrăgostisem de el și că eram dispusă să lupt pentru a-l găsi și de a-l avea din nou în viața mea.

— Cum nici nouă nu ne-a fost ușor să lăsăm orgoliile la o parte, zice și Clay, viitorul soț al lui Amber. Și dacă eu nu îmi călcam pe mândria stupidă și nu săream pe ea, la propriu, nici acum nu cred că eram împreună.

Amber îi zâmbește și pot să citesc fericirea din ochii ei.

— Ideea este că nu ne-a fost ușor nici nouă să ajungem să fim cu adevărați fericiți într-o relație, adaugă Sofia, ce-a de-a treia prietenă care și-a găsit jumătatea. Toți am avut de suferit, toate am plâns și am crezut că ăla e sfârșitul, dar ne-am lovit de un moment în care a trebuit să luăm o decizie, să schimbăm ceva la noi, să

ne călcăm pe mândrie și să ne facem curaj să îi recunoaștem celuilalt adevăratele sentimente.

Oftez și privirea mi se duce acum spre Tara, care este singura fără partener, în afară de mine.

— Baby, zice ea, eu în comparație cu ei și cu tine, nu am avut ocazia nici măcar să întâlnesc pe unul care să mă facă să îmi tremure chiloții pe mine, cum ai zice tu. Dar în situația ta, aș încerca măcar să elucidez situația asta destul de ciudată.

— Este o situație de căcat.

— Eh, dar până atunci, m-am decis ca azi să îți fiu eu iubită și să stau cu tine peste noapte. Mă aplec spre ea și ridic din sprâncene de câteva ori.

— Nebuno, petrecem noaptea împreună?

Ea zâmbește, prefăcându-se ruşinată.

— Doar dacă ești blândă cu mine.

— Nu sforăi.

— Ești perfectă!

Sare spre mine pe canapea și mă ia în brațe și începem să râdem amândouă, acompaniate de ceilalți.

— Dar, sincer, continuu eu, nu trebuie să te dai dădaca mea. Sunt ok.

— Nu e vorba de tine, baby, zice ea devenind un pic preocupată. Am nişte paparazzi care mă cam hărţuiesc de vreo săptămână şi abia am reuşit azi să scap de ei. Măcar până mâine, când plec pentru două zile în Florida să rezolv nişte întâlniri. Deci, tu cum o să fii zilele astea?

— Sper că din ce în ce mai bine. O să încerc să mă concentrez din ce în ce mai mult pe muncă, pentru că am cam pierdut timpul zilele trecute cu distracţia mea din Los Angeles.

Fac o pauză şi beau o gură de vin, devenind uşor tristă.

— Zilele astea are o întâlnire cu departamentul de dezvoltare şi cu directorul economic al firmei mele, ca să le prezinte softul nou.

Oftez din nou.

— Le-am spus că nu vreau să fiu chemată la întâlnire şi nici nu ştiu exact când este. Dar le-am zis că ştiu despre ce este vorba şi că vreau să accepte condiţiile lui financiare.

— Eşti sigură de decizie? întreabă Sofia.

— Am văzut datele. Am văzut cum funcţionează şi sunt sigură că merită toţi banii.

Mă uit spre Amber.

— M-am gândit la Mina când am văzut cu cât la sută sunt reduse emisiile de gaze. M-am

gândit la sănătatea ei și la câte ai schimbat tu în restaurantele tale, tocmai să fii capabilă să servești o mâncare 100% sănătoasă, atât pentru ceilalți, cât și pentru copilul tău. Ai riscat și ai câștigat.

— Orice pentru sănătatea celor din jur. În jurul nostru se petrec destule rele, așa că lumea asta nu mai are nevoie și de mâncare nocivă oferită de mine.

— Exact asta am gândit și eu. Da, profitul nu va mai fi la fel de mare pentru o perioadă de câțiva ani, dar nu vreau să am conștiința încărcată cu faptul că eu contribui la moartea unor oameni nevinovați, atât timp cât chiar există o soluție ecologică.

— Iar dacă cei din consiliu își fac probleme pentru achiziționarea softului, ai aici 4 investitoare dispuse să contribuie, dacă va fi cazul, zice Sofia.

— Consiliul face ce zic eu, nu este nicio problemă. Și aș fi fost dispusă să vin cu bani de acasă, dacă ar fi fost cazul. Dar eu sunt mai presus de consiliu, ați uitat? zâmbesc cu aroganță. Îi ia dracu pe toți dacă comentează vreo decizie de-a mea.

— Ești o femeie de afaceri foarte talentată și ți-ai câștigat respectul în fața lor și a multor altor bărbați, spune Nicholas, iubitul Sofiei.

— Dar dacă cineva te supără, completează de lângă soția lui și Colin cu accentul lui britanic, ne spui nouă și ți-l căptușim de nu se vede.

Își ia o palmă peste umăr de la Deanne, instant.

— Scumpo, am zis să îl căptușim, nu să îl mierlim. La o bătaie sănătoasă suntem aici bărbați în toată firea capabili să dea o lecție cui merită.

Apoi se uită repede spre mine.

— Pentru tine întotdeauna gratis.

Gluma lui ne face să râdem. Cum să nu îi iubești? Colin, un fost asasin plătit, Nicholas bodyguard și Clay, fost jucător de fotbal american. Trei bărbați de nota zece care au înțeles cât de importantă este prietenia noastră, a celor cinci fete care au împărțit bune și rele încă din primii ani de studenție.

După plecarea lor, rămân doar cu Tara, care mă mai ia la un pahar de vin și reușește să mai îmi smulgă câteva lacrimi înainte de culcare.

Capitolul 13

Cate

A doua zi, mă trezesc mult mai împăcată cu ceea ce s-a întâmplat. Se pare că discuția cu prietenii mei m-a ajutat să mai scap de furia pe care o aveam și să privesc puțin mai calmă problema. Dacă vreodată o să am ocazia să lămuresc ce s-a întâmplat, bine. Dacă nu, asta e. Am să revin la stilul meu de viață liniștită ca până acum. Sau cel puțin o să încerc, chiar dacă simt că ceva s-a schimbat.

Dar dau vina pe cele întâmplate prea recent și care vor trece în curând.

Însă lucrurile în viață nu sunt deloc așa cum le așteptăm.

Ben

Inima mi-a luat-o la goană din clipa în care am intrat în clădirea imensă cu pereți din sticlă.

Deasupra intrării, cu litere mari metalice stă scris „Devils Automobile".

Oare ea este aici?

Să fiu sincer, mă așteptam ca întâlnirea să fie anulată din partea lor, dar spre surprinderea mea, am primit un telefon de confirmare din partea directorului economic al firmei chiar cu o zi înainte.

Și uite-mă aici, acum, poftit într-o încăpere cu doi pereți din sticlă, cel exterior și cel opus de acesta, care dă spre mai multe săli de ședințe sau birouri. Încăperea este simplă, minimalistă, cu o masă lungă din sticlă și scaune din piele de culoare gri. Toată încăperea este în această nuanță deschisă, singura culoare fiind dată de niște ghivece cu plante mari așezate într-un aranjament frumos într-un colț.

Eu am venit cu Jimmy, pentru că aveam nevoie de puțin suport moral din partea prietenului meu, ei sunt 3 oameni, zâmbitori și foarte atenți la prezentarea mea pe care o încep de îndată ce terminăm de schimbat câteva cuvinte de introducere de la început.

Simt din partea lor, din nou, spre surprinderea mea, degajare și foarte multă atenție,

care mă fac să mă simt mult mai relaxat când le explic funcţionalitatea şi efectele utilizării acestui soft special creat pentru maşinile lor.

Dacă în mod normal o prezentare ţinută de Larry ţine aproximativ 20 de minute, eu am fost puţin mai succint, nefiind la fel de talentat la cuvinte ca el.

— Cum am mai spus, colegul meu este cel cu cuvintele, eu sunt cel cu faptele, mă scuz eu, dar sper că m-am făcut înţeles şi dacă aveţi întrebări, vă răspund cu mare drag.

Ei se uită unul la celălalt şi CFO-ul, omul responsabil cu banii, mi se adresează.

— Am înţeles că acestea ar fi pretenţiile dumneavoastră financiare? zice el şi îmi întinde o hârtie.

În prezentarea mea nu am discutat deloc despre bani. Şi asta pentru că între timp m-am răzgândit asupra ofertei, planurile mele fiind puţin mai simple în privinţa ei. Adică a firmei ei. Adică a lor.

Off...

Şi totuşi nu pot decât să trag concluzia că această ofertă o au de la ea, pentru că era afişată în prezentarea pe care i-am arătat-o în

acea seară la hotel. Acea seară în care mi-am dat seama că îmi place de ea mai mult decât trebuia... Acea seara în care cred că am făcut dragoste cu ea și nu sex.

Gândurile îmi sunt întrerupte de același bărbat de aproximativ 50 de ani cu părul cărunt care mă privește prin ochelarii cu ramă subțire.

— Noi am fost instruiți să acceptăm această sumă, dar dacă v-ați schimbat condițiile, suntem dispuși să negociem. Conducerea companiei noastre a fost de acord cu achiziția acestui soft și dorim să îl implementăm cât mai repede, cu condiția să îl putem testa și noi pentru o perioadă de timp. Să zicem 6 luni?

Se uită la ceilalți care aprobă din cap.

— Cred că este suficient să ne dăm seama dacă datele dumneavoastră corespund cu ale noastre. Vom plăti o parte din bani acum, iar restul după această perioadă, urmând ca după aceea, anual să vă plătim acel comision.

Cuvintele lui le aud, le înțeleg, dar sunt încă blocat. Eu am venit dispus să le dau pe gratis softul, iar ei vor să îmi plătească suma din prezentarea veche, ba chiar să negocieze dacă aș vrea mai mult?

Cate i-a instruit să acționeze așa? O astfel de decizie, care implică milioane de dolari, se ia după luni întregi de negocieri, însă ea este dispusă să accepte acum, pe loc cererea mea, chiar și după ce i-am zis zilele trecute?

Mă las pe spatele scaunului. Este cea mai dură lecție pe care putea să mi-o dea. Cu clasă m-a făcut să mă simt ca cel mai idiot om de pe pământ, un prost, care a avut în brațe femeia perfectă și a alungat-o cu cele mai urâte cuvinte.

Tot nu știu care a fost motivul pentru care ea a apărut de la început în hotelul ăla, dar în clipa asta îmi dau seama că, indiferent care a fost, ea nu merita acele cuvinte.

— Aveți dreptate, zic eu după câteva secunde în care mintea mea a rătăcit într-o disperare cruntă de a o vedea și de a-i vorbi, oferta nu mai este aceea de pe hârtia dumneavoastră.

Îmi amintesc foarte bine discuția pe care am avut-o cu Larry cu o seară înainte, ore întregi încercând să îl fac să înțeleagă că ea merită, pentru că este printre puținele persoane care au înțeles cu adevărat scopul acestui soft. Ea a fost singura care a văzut beneficiile lui, dincolo de bani. Am avut parte de țipete nebune, de înju-

rături din partea lui, dar până la urmă s-a liniștit și a acceptat soluția mea de a acoperi gaura financiară cu un nou joc, pe care deja începusem să îl conturez și care ne va aduce un profit destul de bun. A zis că este responsabilitatea mea să nu falimentăm, chiar dacă el o să plângă toată noaptea după milioanele de dolari pe care urma să le arunc pe geam în ziua următoare.

— Eu am venit aici să vă spun că tot ceea ce vă cerem este comisionul anual. Fără suma de achiziție.

Jimmy nu scoate niciun sunet, pentru că în mașină am apucat să îl anunț decizia din seara precedentă, tocmai pentru a nu pica acum de pe scaun. De aceea se ține bine și zâmbește calm.

Cei trei se uită uimiți, unul la celălalt, nevenindu-le să creadă ce aud.

— Domnule Rayment, vorbim despre o sumă foarte mare. Sunteți sigur că nu vreți să vă mai gândiți înainte de a lua această decizie?

— Decizia a fost luată chiar de ieri, împreună cu partenerul meu. Sincer, eu sunt extrem de fericit că ați înțeles cât de important este acest soft și că erați dispuși să plătiți atâția bani.

El zâmbește, dar este un zâmbet amar.

— Am să fiu sincer cu dumneavoastră. Eu unul am fost împotriva acestei sume și chiar dacă voiam să achiziționăm softul, eram pregătit pentru negocieri foarte dure. Dar până la urmă sunt un angajat și când persoana care ne-a adus atât de sus zice că acest soft este pentru sănătatea copiilor noștri și să fac ceva, nu pot decât să mă conformez.

Exact cum bănuiam. Ea. Cate. Doamne, ce femeie cu suflet minunat... Iar eu am pierdut-o. Nu! Am alungat-o!

Ca atunci când viața nu dă cu mine de pământ timp de jumătate de oră, după cele câteva zile de chin dinainte, acum mi-o aduce în fața ochilor.

Nu vine aici, ci se duce într-o altă sală unde mai multe persoane o așteaptă. Este de o eleganță hipnotizantă, îmbrăcată într-un costum gri cu carouri subțiri, negre, închis la două rânduri de nasturi și cravată, o pereche de ghete cu toc, pentru că aici în New York toamna deja își face prezența, un pardesiu din același material pe care îl poartă pe umeri, dându-i un aer și mai puternic. Toți se ridică atunci când intră, iar ea le zâmbește. Zâmbetul ei... pe care eu l-am visat

chiar azi-noapte, pentru că este tot ce mai am de la ea: vise și amintiri.

Nu mă vede. Este deja prinsă în discuția cu colegii ei, o adunătură de vreo șase băieți și două fete, toți tineri și foarte relaxați.

Ea e relaxată. E total diferită de femeia pe care am cunoscut-o în prima seară la hotel, dar pot să o recunosc cu ușurință în femeia pe care am alungat-o în ultima zi.

În scurt timp, întâlnirea mea se încheie. Cei trei sunt foarte încântați de veștile mele și decidem ca lucrurile să se pună în mișcare cât mai repede. Le ofer tot suportul meu și toți privim această afacere ca pe un parteneriat. Este adevărat că am pierdut bani, dar faptul că ei acceptă să lucreze cu mine va atrage alți viitori clienți, poate chiar și pe cei care ne-au refuzat ultima dată, și astfel, toți acei ani investiți în studiul lor nu vor fi o simplă pierdere. Singura mea condiție pe care o mai aduc, este ca aceste informații financiare să nu ajungă și la urechile altor companii. Mă bazez pe confidențialitatea lor și ei sunt dispuși chiar să o treacă în contract.

Ieșim din sala respectivă, însă privirea mea este îndreptată tot spre încăperea în care se află ea.

Mă opresc în loc, cu privirea pierdută spre această ființă minunată și mă întreb dacă ea mai vrea să vorbească cu mine, măcar să mă salute, dacă nu va avea de gând să îmi asculte explicația inutilă pentru comportamentul meu stupid. Știu că am pierdut-o, dar vreau măcar să îmi cer iertare. Atât.

Cei trei sunt prinși într-o discuție cu Jimmy și nimeni nu observă când mă îndepărtez câțiva pași de ei și mă opresc în dreptul geamului sălii, unde Cate ascultă prezentarea unui tânăr.

Oare cum va reacționa? Oare îmi va arunca o privire rece și se va preface că nu exist? Pentru că merit asta. Știu. Chiar dacă o iubesc. Nu o merit pe ea.

Capitolul 14

Cate

Am norocul că stau pe scaun, altfel aș fi picat. La nici patru metri în fața mea, despărțiți de un geam transparent, este el. Singurul bărbat care m-a făcut să plâng pentru prima dată în 31 de ani, dar și singurul bărbat care m-a făcut să am într-o noapte mai multe orgasme decât mi-am imaginat vreodată că voi avea. Singurul bărbat care a trezit în mine sentimente ce credeam că nu le voi cunoaște niciodată.

Ochii mei sunt blocați asupra lui, într-un costum albastru și o helancă bleumarin foarte închis, care îi evidențiază privirea pătrunzătoare. Apoi citesc pe buzele lui care mimează un „bună" și ceva mă împinge să mă ridic în picioare.

Îmi dau seama că toți din sală se uită uimiți la mine că m-am ridicat în timpul prezentării unui coleg. Clipesc de câteva ori și în fața lor îmi reiau atitudinea de femeie de afaceri și nu îi las

să vadă emoția pe care o simt în tot corpul și mai ales în inima care-mi bate tot mai tare.

— Luați o pauză. Revin.

Ies, încercând să îmi păstrez verticalitatea, însă în clipa în care mă regăsesc față în față cu el, câteva persoane își fac prezența lângă noi.

Imediat îl recunosc pe Jimmy și pe cei trei angajați ai mei.

— Bună, Jimmy.

— Bună ziua, domnișoară DeVille, răspunde el, lăsând capul în jos, vinovat.

Cineva și-a dat seama de greșeala lui.

— Să înțeleg că toate lucrurile sunt în regulă? întreb, dar îl privesc imediat pe directorul meu financiar, care are un zâmbet dubios de mulțumit pe chip, pentru un om care aproape i-au dat lacrimile când i-am spus câte milioane trebuie să plătească.

— Totul este în regulă, Cate.

— Putem să vorbim câteva minute sau ești ocupată? aud vocea groasă a bărbatului din fața mea, care aruncă o privire spre sala din care am ieșit.

— Hai la mine în birou. Ceilalți pot să mai aștepte câteva minute.

Ben își ia la revedere de la cei cu care a avut întâlnirea și după ce îi transmite lui Jimmy să îl aștepte la mașină, mă urmează în biroul meu care este pe același etaj, dar ferit de ochii oricui ar veni la o întâlnire.

— Dorești ceva de băut? îl întreb înainte să intrăm în birou.

— Nu, mulțumesc! refuză politicos.

Este în spatele meu, la mai bine de un metru, dar cu toate astea îl simt. Îi simt privirea și inima îmi bate din nou ca nebuna. Oftez și mă întorc spre el. Off, ce bine arată, nenorocitul!

Oftează la rândul lui și își trece o mână prin păr, așa cum mi-am dat seama că face când e agitat.

— Știu că te-am deranjat de la întâlnirea ta și îți mulțumesc că mi-ai acordat minutele astea. Așa că o să fiu foarte rapid.

El niciodată nu a fost rapid. La dracu, de ce mintea mea mi-o ia mereu în direcții perverse când sunt lângă el? Mă îndrept de spate și încerc să schițez un zâmbet pentru a-l îndemna să continue.

— Am greșit mult față de tine. Nu știu care a fost motivul pentru care tu erai în seara aia la

hotel, însă eu te-am judecat greșit și ți-am vorbit foarte urât, cel puțin în ultima zi.

Face o pauză și chipul lui blând care mă roagă din priviri să îl înțeleg, îmi face tot corpul să tremure de emoție.

— Nu mă aștept să mă ierți, cel puțin nu acum. Tot ce am vrut acum a fost să îmi cer iertare și să știi că îmi pare rău că am reacționat așa.

— De ce?

Întrebarea mea îl face să mă privească ca și când nu înțelege.

— De ce ai reacționat așa? Nu îmi amintesc să fi făcut vreun gest care să deranjeze pe cineva sau să mă fac de râs, chiar arătând ca o prostituată printre cei de acolo.

Zâmbește amar.

— Mi-a zis cineva că am avut mare curaj să mă afișez cu tine și că mai e cel puțin un tip pe acolo care știe cine ești. Atunci s-a dărâmat tot ce credeam despre tine și am fost convins că tu m-ai mințit, iar ei fac parte din bărbații care au pus mâna pe tine, care te-au atins, iar tu doar te-ai prefăcut că mă placi cu adevărat în zilele alea. Ulterior am aflat la ce se referea tipul respectiv și care era numele tău adevărat.

Îmi vine să râd, dar în același timp îmi vine să îmi dau palme. Până la urmă, toată această situație a pornit și s-a împotmolit în minciuna mea.

Zâmbesc amar. Acum, în sfârșit, înțeleg ce s-a întâmplat.

— Dar, totuși, poți să îmi spui ce căutai îmbrăcată în felul ăla în hotel și ce a fost cu povestea aia?

Mă reazem cu fundul de biroul meu, în timp ce el continuă să mă privească cu mâinile băgate în buzunarele pantalonilor, ceea ce face ca pantalonii lui să se muleze mai bine pe coapsele puternice și pe umflătura dintre picioarele lui.

Și înghit în sec pentru că îmi amintesc de momentele noastre intime, când el intra în mine cu poftă, iar eu aproape țipam de plăcere. Ce l-aș mai lăsa să mi-o tragă acum pe biroul ăsta, tare, până când s-ar împrăștia pe jos tot ce e pe masă, iar eu aș geme din nou, de plăcerea pe care el mi-o provoacă înfigându-mi degetele în umerii lui și explodând într-un final, țipând unul dintre cele mai puternice orgasme ale vieții mele. Pentru că așa era mereu cu el.

Îmi muşc buza de jos, încercând să alung aceste gânduri care îmi trezesc pofte interzise cu acest bărbat. Acest bărbat pe care şi eu l-am minţit şi l-am rănit, iar acum vrea doar să îşi ceară iertare. Dar atât.

— Sora asistentei mele se întâlneşte cu Malcolm. Mă rog, se întâlnea, pentru că între timp a descoperit firea lui uşuratică, datorită intervenţiei mele din acea seară. Trebuia să par o uşuratică, să îi fur telefonul pentru zece minute şi să aflu dacă se conversează şi cu altele. Totul s-ar fi terminat în maxim jumătate de oră, dacă nu erai tu şi prietenul tău Jimmy.

— Şi regreţi?

Întrebarea lui mă ia prin surprindere şi nu ştiu ce să îi răspund, dar ştiu sigur că alături de el am avut cele mai frumoase zile din viaţa mea.

— Nu. Regret doar consecinţele urâte ale minciunii mele.

Zâmbeşte amar şi face un pas în spate.

— Măcar acum ştiu şi eu adevărul.

— Acum ştii sigur că nu eram spion.

Zâmbeşte la gluma mea.

— De asta am fost convins încă de la început.

— Cum?

— După câtă grijă aveai de geanta ta, care nu era brand sau ceva ce părea să fi costat o căruță de bani. Mi-am dat seama că avea, de fapt, o valoare sentimentală, iar o persoană cu suflet rău sau cu intenții ascunse, nu se poartă așa cu un obiect.

— E cadou de la o prietenă foarte apropiată. Pentru mine e neprețuită.

Mai face un pas înapoi și de data asta simt că sufletul din nou se rupe. Deja pleacă? Mă dau jos de pe marginea biroului și... mă uit la el. Iar el mă privește în ochi cu aceeași intensitate deja cunoscută de inima mea.

— Îți mulțumesc că m-ai ascultat și mă bucur că am avut ocazia să lămurim dilemele astea.

— Și eu mă bucur că am avut ocazia asta, zic cu regret.

Regret că urmează să plece. Regret că ceva îmi spune să îl opresc, să mai zic ceva, dar nu știu ce. Niciodată nu am oprit pe cineva din drum. Niciodată nu am pierdut pe cineva așa cum sunt pe cale să îl pierd pe el acum. Din nou.

Îmi zâmbește cu tristețe, dar nu mai zice

nimic. Iese din biroul meu și rămân din nou singură, după a doua lui plecare. Închid ochii pentru că simt cum lacrimile amenință din nou să își facă prezența.

De data asta chiar a plecat. De data asta chiar s-a sfârșit.

Beau o gură de apă pentru a-mi stinge senzația de fierbinte din obraji și apoi îmi îndrept spatele. Am o grămadă de oameni care mă așteaptă într-o sală să continuăm discuțiile noastre și alte zeci de decizii de luat pe ziua de azi. Sper să fiu capabilă să mă concentrez pe ele, pentru că deja ziua asta simt că este distrusă. Distrusă de mine și de incapacitatea mea de a-l face să mai stea.

A fost o situație pe care chiar nu știam cum să o gestionez, așa că e timpul să mă rezum la ceea ce știu să fac, și anume, să conduc o companie.

Două ore mai târziu, directorul meu financiar îmi făcea rezumatul întâlnirii lui cu Ben și mă anunță cu mândrie că acesta din urmă nu a mai avut pretenții la suma de achiziție. Asta nu face decât să mă arunce și mai adânc într-o groapă plină de depresie și regret și din nou mă

regăsesc într-un punct în care sunt curioasă de ce a luat decizia asta. De ce a renunțat la toți acei bani? E adevărat că anual va primi o sumă destul de frumoasă din vânzări, dar mie mi-a explicat și am înțeles de ce solicita suma aceea de achiziție. Tocmai de aceea am fost de acord cu ea. Știu că nu va accepta să îi trimit în cont atâtea milioane de dolari, dar trebuie să mă gândesc la o variantă de a mă revanșa față de el.

Capitolul 15

Cate

— Cineva e foarte morocănos, îmi bombăne Sofia cu nasul în cafea.

Am ieșit împreună să luăm o gură de aer la o terasă de pe lângă biroul meu, unde acum ne savurăm băuturile. Soarele ne încălzea chipurile cu ultimele puteri pe care le mai avea în razele lui de toamnă târzie.

— De fapt, ai cam fost așa toată săptămâna, completează ea.

— Comentezi cam mult. Să înțeleg că vrei să îmi spui ceva?

— Că ești întoarsă pe dos și știu sigur că nu este... se apleacă spre mine și îmi șoptește: acea perioadă a lunii.

Latura ei finuță de ducesă mă amuză atât de tare în unele momente...

— Of, prințesă, nici măcar asta nu ești capabilă să spui cu voce tare? Credeam că Nicholas te-a mai învățat una-alta.

Se depărtează de mine, așezându-se confortabil în scaun și îmi zâmbește arogant:

— M-a învățat multe, dar nu să vorbesc urât în public.

— Măcar te-a învățat să vorbești urât în altă parte? întreb și de data asta eu sunt cea care șoptește.

— Tot ce e nevoie, răspunde ea la fel de mândră și începem să râdem amândouă.

— Deci, de ce ești întoarsă pe dos? Tara mi-a zis să te întreb asta, dar nu pot... zice ea și îmi arată telefonul cu un mesaj de la Tara în care scria: „Întreab-o dacă e NF!"

— Nefututã? Hai că asta e bună... râd eu. Nu, nu asta e problema mea. Am mai avut perioade și mai lungi de două săptămâni în care nu mi-am tras-o cu nimeni.

— Și atunci, de ce ești așa? Am priceput, v-ați revăzut, ai aflat niște răspunsuri și ți-ai dat și tu seama că omul nu este chiar atât de rău pe cât îl credeam toate după cele întâmplate.

— Aham, mormăi luând o gură de cafea, dar nu zic altceva.

— Ok, mă omori, declară oftând. O să te întreb direct: de ce nu sunteți acum împreună?

Ți-a spus că nu vrea să fie cu tine? I-ai spus care sunt sentimentele tale și te-a refuzat?

— Nu... nu am discutat despre o împăcare, doar despre ce s-a întâmplat atunci.

— Și vrei să spui că după ce v-ați lămurit amândoi că niciunul nu a avut cu adevărat intenția de a-l răni pe celălalt și că toate problemele s-au cauzat din cauza unor situații mai încurcate sau confuzii, nu ați mai zis niciunul nimic?

— Ce să zicem?

— Aaaa, nu știu! Ceva de genul „hai la o cafea"!

— Ce cafea? Ben nu este prietenul meu, cum ești tu, să îl scot la o cafea.

— Și atunci, ce crezi că ai fi putut să îl întrebi dacă situația ți-ar fi permis? întreabă deja ironică.

— Dacă vrea să ne-o tragem!

Paharul ei îi scapă din mână, dar din fericire nu se varsă.

— Cate, nu sunt o expertă în relații și poate că Tara era mai potrivită să discute cu tine treaba asta, dacă nu trebuia să plece să scape de paparazzi ăia, dar sunt sigură că era perfect

normal și un pas înainte, să îi dai de înțeles că vrei să îl mai vezi. Pentru că presupun că mai vrei, nu?

Tot corpul meu, inima mea, mintea mea, toate țipă la unison:

— Da, aș mai vrea.

— Și atunci ce te-a oprit?

— Nu am știut ce să îi spun! Nu am mai trecut niciodată printr-o astfel de situație și nu am știut cum să o gestionez!

— Și acum ce te oprește?

— Că nici acum nu știu ce să îi spun. Nu știu, Sofia... e greu. E complicat. Sunt capabilă să fac o mie de lucruri imposibile când vine vorba de compania asta, dar sunt complet neputincioasă și blocată când e vorba să fac un pas spre el. Plus că nu știu dacă el mai vrea ceva de acest fel cu mine. L-am mințit și, ca să fim sincere cu adevărat, tot rahatul ăla s-a petrecut din cauza mea. Că sunt o idioată care l-a mințit din prima clipă.

— Pentru că nu ai știu că o să te îndrăgostești de el, Cate.

— Și crezi că scuzele mai au vreo importanță?

— Sunt sigură că nu, dar nu trebuie să te oprească din a fi sinceră cu el. Credeam că ţi-am explicat clar toate cum stă treaba cu mândria: nu ajungi prea departe cu ea când vine vorba de dragoste.

Oftez, de data asta destul de zgomotos.

— Mi se rupe de ea, de dragoste!!!

Sofia se înroşeşte instant şi se uită în jur, dar din fericire, între timp am rămas singure pe terasă şi nimeni nu m-a auzit.

*

Îmi urmează zile pline de şedinţe şi tone de ore încărcate de proiecte şi decizii. M-am afundat în muncă cu intenţia de a uita de Ben. De a uita zilele petrecute împreună şi de a ignora sentimentul dureros că am avut un bărbat, singurul probabil, care m-a făcut să simt ceea ce simt pentru el.

Fetele încearcă să mă ajute, dar în acelaşi timp încearcă să mă motiveze să iau iniţiativa în privinţa lui.

Deanne îmi spune că are numărul lui de telefon de când am sunat-o prima dată şi că în

treizeci de secunde poate să îl găsească. Amber mă îndeamnă să îl invit la o cină, că dragostea unui bărbat trece mereu prin stomac, iar după ce ea o să ne gătească ceva delicios, o să îl îmbunez imediat.

Tara spune să inventez o situație la birou legată de softul lui și să îl fac să vină să ne vedem și poate că atunci situația ne va face să vorbim mai mult și, eventual, să ieșim la nenorocita aia de cafea.

Toată lumea dă importanță acelei cafele, de parcă e magică, iar el să îmi declare iubirea veșnică după prima gură de cappuccino. Chestii de-ale oamenilor romantici...

Cei mai tari au fost băieții, care au propus la unison să îl răpească, să mi-l aducă acasă și apoi e treaba mea ce fac cu el mai departe.

Pe cât de apetisantă era imaginea cu Ben legat de un scaun, iar eu să îi fac ce mi-ar fi trecut prin cap, sexual, pe atât de mult mi-am dat seama că îmi e dor de el. Că nu îmi lipsesc doar partidele de sex incendiare și orgasmele care mă făceau să pierd noțiunea timpului, dar îmi era dor de zâmbetul lui, de atenția pe care el mi-a dat-o, chiar și atunci când nu știa cine sunt și

mă credea o prostituată. De firea lui caldă, care încerca să mă convingă să îmi schimb viața. De privirea lui care vedea în mine un om simplu, o femeie care își dorea, până la urmă, ceea ce vor toate femeile: să fie iubite și ținute în brațe.

Singura care s-a abținut de la a veni cu o propunere, a fost Sofia. A zis că sunt o încăpățânată și că o să mă arunce de pe acoperiș într-o zi.

Tot nu am înțeles de ce sunt eu cea încăpățânată, că nici pe el nu îl văd să vină cu vreo inițiativă de a ne întâlni...

Și cu toate astea, într-una din zilele acelea în care munceam fără pauză și îmi torturasem asistenta cu ore suplimentare câteva zile la rând, Sofia mi-a dat un telefon și m-a întrebat direct:

— Ai primit invitația mea?

— Nu știu despre ce vorbești, i-am zis sec.

— Mă omori. Stai că o bag și pe Tara în discuție.

— A primit invitația? întreabă Tara de îndată ce intră pe fir.

— Nu știu despre ce vorbiți, ameților, le zic încruntându-mă. Lămuriți-mă repede, că am treabă.

— Asistenta ta chiar e atât de incompetentă? Prima dată te lasă prin hotelul ăla pe post de traseistă și acum îți pierde corespondența? Ți-a trimis Sofia o invitație la un eveniment caritabil.

— Nu mă pasionează așa ceva și asistenta mea e instruită să oprească la ea chestiile de genul ăsta. Știți și voi că mereu părinții mei sunt cei care sunt prezenți la așa ceva.

— Dar acum ți-am trimis ție, zice Sofia.

— O să le-o dau lor cât mai curând, stai liniștită! o întrerup repede.

— Nu, amețito, e pentru tine invitația.

Mă încrunt.

— Știți că nu particip la astfel de evenimente.

— Ei bine, de data asta o să participi cu mine și cu Sofia. Sofia vine cu Nicholas, deci noi două o să fim partenere de dans. Măcar un dans, zice ea pe un ton mieros, ce se vrea a fi seducător.

— Dar eu nu particip la așa ceva! De ce insistați?

— Că așa vreau eu! se repede Tara dur la mine, spre amuzamentul greu ascuns al Sofiei. Mai termină cu comentariile și ieși afară din

biroul ăla, că mai ai un pic și faci viermi sub fund! Evenimentul e mâine seară, așa că mâine când vin să te iau de acasă ai face bine să te pregătești, să ai o rochie frumoasă pe tine și să arăți trăsnet!

Nu știu dacă să o înjur sau să râd. Dar oricum rămân uimită de atitudinea ei, de obicei eu fiind cea recunoscută pentru astfel de abordări. Așa că nu pot să mă abțin să nu râd.

— Bine, nebuno, o să văd ce iau pe mine.

— Trăsnet, am zis! Este un eveniment elegant. Îți ridici moralul de pe jos și mâine vreau să te văd că radiezi!

— O să vezi o palmă peste cur, de nu o să mai poți să stai jos la evenimentul ăsta, dacă mă mai freci mult, zic schimbând tonul într-unul puțin mai amenințător.

Tace, dar o aud pe Sofia chicotind pe linia ei.

— Acum că ne-am lămurit, mă lăsați să muncesc? Altfel, o să am nevoie de ore suplimentare mâine să recuperez.

— Bine, bine, zice Tara. Dar nu uita: trăsnet! și îmi închide repede.

— O mușc de nas când o văd. Să arate ca Rudolf la petrecerea asta, că prea mă enervează.

— Sunt de acord cu ea. Și te lăsăm să ne muști de nas, dacă ne prinzi, dar nu știu ce o să îți facă Tara dacă nu o să arăți TRĂSNET! și imită disperarea din vocea Tarei.

— Bine, baby. O să chem și stilista să îmi facă ceva la păr, dacă asta vă liniștește. Acum lasă-mă și tu să muncesc!

— Te pup, Cate. Ne vedem mâine seară.

Câteva minute mai târziu aveam în mână un plic negru, foarte elegant. L-am deschis și acolo era o invitație, tot neagră, catifelată, la un eveniment caritabil din ziua următoare. Scrisul era ambosat și foarte sofisticat, ceea ce mi-a dat sentimentul că acolo vor fi oameni importanți, care nu vor să facă fotografii cu mine sau să mă alerge pe acolo să încheiem afaceri la un pahar. Dacă ceva nu merge cum trebuie, o să îi fac multe zile negre Tarei.

Și cu toate astea, nu am putut să nu mă gândesc la el. La bărbatul pe care abia reușisem să îl uit timp de câteva minute. Oftez. Oare îl voi mai revedea? Oare într-o zi o să vină și el la un eveniment de genul ăsta și o să ne reîntâlnim? Sigur la cel de mâine nu o să vină. Nici lui nu îi plac serile de genul acesta.

Capitolul 16

Cate

— Ești gata?

Îmi vine să urlu la ea să termine cu presiunea. Tara a ajuns la mine de 5 minute și e a treia oară când strigă la mine să ies din baie mai repede.

— Hai să te văd, că nu mai am răbdare.

— Pe bune că nu te înțeleg. Ești prea agitată și mă agiți și pe mine, strig la ea prin ușă, în timp ce îmi făceam ultimele retușuri. Du-te și pune-ți un pahar cu alcool, că beată ești mai amuzantă decât acum, când mă toci cu stresul tău.

— O să beau la gală un pahar de șampanie. Nu mai mult, că mă balonez și apoi mă strânge rochia. S-a dus tinerețea când vărsam alcool fără să îmi pese de consecințe.

Încep să râd.

— Niciodată nu ai fost o bună băutoare de alcool, Tara, că nu ai rezistență și te îmbeți de la

primele guri. Și nu vrei să îți amintesc de anul doi, când ai băut două pahare și te-ai dus la fotbalistul ăla cu care erai și i-ai zis că preferi să mori virgină decât să ți-o tragi cu el.

— Te rog, nu îmi aminti... A fost momentul meu de glorie când toată Universitatea a aflat că eram încă virgină.

— Te-ai păstrat pentru unul mai bun.

— Am păstrat cât am putut de mult. Și cu toate astea, câteva luni mai târziu eram îndrăgostită la nebunie de altul, care s-a dovedit a fi un prost și mai mare, dar măcar mi-a oferit o experiență... drăguță.

— Amintiri din copilărie. Gata, a trecut.

— Și tot de idioți dau și azi la treizeci și ceva de ani.

— Lasă, baby, că mă ai pe mine. Nu d-aia m-ai luat de parteneră azi?

Și zicând asta, ies într-un final din baie și fac o piruetă în fața ei.

— Deci?

— Baby, tu vrei să mă faci să trec în tabăra cealaltă? ridică o sprânceană admirativ la mine.

— Ai zis să fiu trăsnet, iar acum te plângi?

— Cine se plânge? Ideea e că nu mai am nicio șansă să agăț ceva în seara asta.

Ea poartă o rochie neagră, care îi acoperă un umăr cu un strat de fulgi eleganți, negri. Rochia îi e mulată pe corpul subțire și eleganța ei ar face mai multe femei să sape o groapă și să se ascundă acolo de rușine.

— Tu arăți mai bine decât un fotomodel, Tara. Nu am cunoscut femeie cu un corp mai frumos decât al tău și chiar și un orb ți-ar aprecia formele. Așa că poți să bei liniștită două pahare de șampanie, că te ține rochia.

— Tu nu vezi că e turnată pe mine?

— Nici eu nu pot să respir cum trebuie, dar dacă îmi sare un nasture de la spate, pe tine te înjur, că ai avut tu pretenții la mine și m-ai făcut să mă agit și să iau fița asta pe mine.

— Rochia îți vine perfect. Și nici nu are cum să vină altfel, pentru că a fost croită cu măsurile tale de una din cele mai mari case de modă din lume. Deci și tu poți să bei două pahare, că te ține nasturele.

Încep să râd în hohote la imaginea pe care încerc să i-o descriu și ei.

— Parcă ne și văd: amândouă cu al doilea pahar în mână, ciocnim zâmbitoare, luăm o gură în același timp și tot în același timp auzim câte un pârâit pe lateralele rochiilor noastre!

— Prea multă imaginație ai și tu. Nici nu zici că eu sunt actrița care mai face și benzi desenate în timpul liber...

— Apropo, felicitări pentru ultima carte de animație. Mi-a spus Sofia că din nou ai rupt topurile în Asia.

— Dacă știam că o să am așa mare succes, dracu' se mai apuca de actorie. Cu desenele mele mă bucur de anonimat și nimeni nu mă bate la cap.

— Hai că o să scapi tu de paparazzi și o să te poți ocupa doar de ceea ce îți place.

— Așa să fie. Dar acum, mișcă-ți fundul sexy și hai să mergem, că Sofia și Nicholas au ajuns deja la petrecere!

Oftez.

— Dacă cineva îmi face o poză pe acolo, te mănânc cu fulgi cu tot. Și nu uita că ai fulgi la rochie, nu e doar o expresie!

— Stau foarte calmă. Sofia cunoaște organizatorii și nici ei nu sunt fani ai presei. Accesul presei este limitat la porțile de la intrarea pe domeniul lor, așa că nimeni nu va fi deranjat. Dacă știam că e un risc, nu mai insistam să vii, Cate.

— Mă bucur să aud asta.

Ne luăm poșetele și ieșim din penthouse-ul meu, eu cel puțin cu mici emoții, pentru că urmează o seară cu mulți oameni, cum nu am mai avut de aproape trei săptămâni și care nu a decurs atât de bine. Sper ca azi să nu mă supere nimeni.

*

Spre surprinderea mea, când limuzina noastră a ajuns acolo, mi-am dat seama că paparazzi chiar nu aveau acces și tot ce puteau fotografia, erau mașinile care treceau de porțile imense din fier. Locul era o fortăreață. După o alee lungă, pierdută printre copaci imenși, se dezvăluia o casă modernă, mai mare decât vila pe care eu și fetele o deținem în Hamptons, dar aș putea spune că la fel de deosebită. Lângă vila imensă era amenajat un cort luxuriant, iar toată aleea era decorată cu flori albe prinse cu bentițe de mătase negre și torțe aprinse. Eleganța cortului imens era impresionantă.

I-am găsit pe Sofia și Nicholas destul de repede. Ea prinsă în discuție cu câteva persoane, în timp ce Nicholas, ca un vultur, analiza

pe oricine din jurul lor. Chiar dacă ei sunt acum un cuplu, iar el nu mai este garda ei de corp, asta nu însemna că el nu se comportă ca una atunci când sunt în astfel de adunări cu mulți oameni necunoscuți. Același lucru îl pățește și Deanne cu soțul ei, doar că ei doi merg mult mai rar la astfel de petreceri. Pe noi, ceilalți, nu pot decât să ne amuze aceste faze ale lor și să ne bucure în același timp. Prietenele mele au lângă ele bărbați care le adoră.

Ne-am restrâns grupul doar la noi patru și râdem la glumele pe care noi le cunoaștem, vorbim subiecte mult mai personale și încercăm să ne relaxăm până când licitația va începe și toți ne vom așeza la mesele festive.

Nu știu cum, în timpul unei discuții inima începe să îmi bată din ce în ce mai tare. Un chip, o siluetă, ceva mi-a stârnit această stare agitată. Și mă opresc din a asculta discuția pentru a mă uita în jur. De ce simt că l-am văzut? Oare e chiar el sau mintea mea îmi joacă feste? Mi-e chiar atât de dor de el încât încep să îl văd în fiecare bărbat înalt, cu părul mai lung și cu barbă puțin mai neglijentă?

Și îl văd. La câțiva metri în fața mea, cu un

pahar de șampanie în mână, alături de câteva persoane care îi vorbesc, dar pe care nu cred că le mai ascultă. Mă privește cu ochii lui blânzi și pot să citesc fericirea revederii, chiar dacă încearcă să o ascundă. Se scuză la ceilalți și se îndreaptă spre mine.

Inima mea face salturi până la cer și înapoi și abia îmi stăpânesc corpul să se liniștească și să nu se lase copleșit de emoție. La naiba, nici când l-am văzut la firmă nu am reacționat așa. Și arată la fel de bine ca atunci. Poartă un costum clasic, negru, din trei piese, cu o cravată tot neagră. Arată atât de elegant și privirea lui îmi încălzește tot corpul.

Doamne, ajută-mă să nu sar pe el în clipa în care o să deschidă gura să spună ceva.

— Cate, mă salută cald și îmi cuprinde mâna cu degetele lui lungi, ducând-o la buzele calde pe care le lipește de degetele mele.

Atingere mai intimă și mai fierbinte ca aceasta nu cred că putea să facă. Numai el putea să fie atât de galant și să îmi facă din nou inima să bată doar pentru el, într-o secundă.

— Ben, mă bucur să te văd, reușesc să vorbesc. Dă-mi voie să ți-i prezint pe prietenii mei,

Tara Henson, Sofia Calabri și iubitul ei, Nicholas Shannon.

Ben sărută la fel de galant mâinile celor două și îl salută călduros și pe Nicholas.

— Ben, ai o casă minunată, spune Nicholas, iar eu îi arunc Sofiei o privire iute, surprinsă.

— Mulțumesc, Nicholas. Este locul meu de refugiu când trebuie să lucrez la un proiect.

— Evenimentul este organizat de tine? îl întreb pe Ben, pentru că dacă îi mai arunc o privire Sofiei, o să o ucid.

Putea să îmi spună că o să merg acasă la Ben, nu să mă lase sa aflu în fața lui! Sper să aibă o explicație bună pentru situația asta.

— Nu. Niște prieteni m-au rugat să le pun la dispoziție grădina pentru a organiza acest eveniment. Nici nu intenționam să vin, dar ceva m-a îndemnat chiar în ultima clipă să particip.

— Era chiar ciudat să nu participi la un eveniment organizat chiar în curtea ta, spune ușor amuzată Tara.

— Așa am gândit și eu, zice el zâmbind ușor și chiar dacă nu sunt un participant foarte activ al petrecerilor, la acesta m-am gândit că nu trebuie să lipsesc.

Apoi se întoarce spre mine și cei trei prieteni ai mei imediat se antrenează într-o discuție care îi face să se distanțeze subtil de noi.

Timp în care privirea mea este pierdută în ochii pătrunzători ai lui Ben. Inima continuă să îmi bată tot mai tare, dar atracția dintre noi este din nou prezentă. O simt. Îl simt. Este tot mai aproape și acum suntem la mai puțin de un metru distanță între noi, formând deja un spațiu al nostru.

— Mi-ai lipsit, șoptește cât să îl aud doar eu, dar cuvintele le pot citi clar pe buzele lui ademenitoare.

Nu clipesc, nu răspund, sunt blocată. Dar mă bucură aceste cuvinte. Iar el nu are cum să nu își dea seama din sclipirea ochilor mei.

Mă ia de mână și îmi șoptește.

— Hai să ieșim până afară.

Ne scuzăm rapid prietenilor mei și mă las condusă de el, spre ieșire. Apoi pe niște alei umbrite de copaci și plante arămii, învăluite de toamna târzie, până ajungem într-un colț de Rai. O seră din sticlă, cu geamuri ușor aburite, pe care o deschide tastând un cod într-o tastatură mică situată lângă clanță. Și înăuntru sera

este ca o oază plină cu trandafiri de diferite culori, dar și alte plante frumos colorate și mulți copaci înalți. Înaintăm în acest colț de paradis, în mijlocul căruia este amenajat un fel de loc de relaxare, cu o bancă, un scaun și o măsuță din fier forjat și foarte elegante.

— Locul meu de relaxare. M-am gândit că aici este mai cald decât afară, iar tu ai o rochie destul de subțire.

— Ben, este superb acest loc.

— M-am gândit că o să îți placă și chiar îmi doream să ți-l arăt.

— Atunci e bine că am venit în seara asta. Atât eu, cât și tu, îi spun întorcându-mă cu fața spre el.

— Am decis să vin doar în clipa când am aflat că o să fii și tu aici.

Inima care se potolise câteva clipe, începe din nou să bată cu putere. Face un pas spre mine și din nou corpurile noastre sunt aproape. Mai aproape.

— Chiar mi-a fost dor de tine, Cate. Știu, am greșit, am fost un prost și te-am pierdut. Dar în săptămânile astea am crezut că îmi pierd mințile încercând să găsesc o modalitate de a te duce înapoi... de a te face să mă ierți și să vrei

să fim din nou împreună. Ce am trăit în zilele acelea, pentru mine a fost ceva real. Chiar dacă aveam la bază o minciună, m-am îndrăgostit de femeia din fața mea, amuzantă, deșteaptă, elegantă, sexy. Te iubesc, Cate! Și vreau să știu dacă ai vrea să ne mai dai o șansă.

Capitolul 17

Ben

Este ultima mea șansă de a o aduce înapoi în viața mea. Dacă acum mă refuză sunt un om terminat, un om fără șansă de a mai trăi alături de persoana iubită câte zile oi mai avea.

— Te iubesc, Cate. Și vreau să știu dacă ai vrea să ne mai acorzi o șansă.

Este mărturisirea mea sinceră. Cea mai mare dorință a mea este să o țin din nou în brațe pe femeia din fața mea. Am crezut că pic din picioare când am văzut-o cât este de frumoasă în seara asta. Am murit și am înviat într-o fracțiune de secundă când privirile noastre s-au intersectat. Și am știut că aici este locul potrivit pentru a-i mărturisii sentimentele mele, fără întreruperi din partea altcuiva. Ochii ei strălucesc. Dar nu strălucesc doar din cauza luminilor din jurul nostru, ci pentru că văd lacrimi în ei.

Într-o clipă inima mea se face mică.

Dumnezeule, nu îmi spune că am dat-o chiar atât de rău în bară!

— De ce dracu nu ai spus asta de când ai venit la birou? strigă ea la mine, certându-mă. Am plâns ca proasta atâtea nopți crezând că am fost doar o paraşută pentru tine şi că de fapt tu nu simți la fel ca şi mine.

Face un pas în spate şi nu ştiu dacă să mă bucur de cuvintele ei sau să mă sperii de distanța pe care o pune între noi.

Trage aer în piept şi îşi face vând cu palmele pentru a-şi răcorii fața.

— De data asta o facem ca la carte, zice ea.

Se uită din nou în ochii mei şi îmi întinde palma.

— Eu sunt Cathrine DeVille. Dar poți să îmi spui Cate. Sunt CEO al Devils Automobiles, care este în acelaşi timp o afacere de familie. Mai exact am preluat conducerea de la părinții mei care au rămas doar preşedinți de onoare şi cei care merg la toate evenimentele publice, pentru că eu urăsc ca lumea să mă oprească pe stradă şi îmi place să am o viață cât mai normală. Am patru prietene de suflet pentru care mi-aş da şi viața, trei dintre ele deja şi-au găsit partener,

așa că am rămas doar cu una pe cap, Tara, pe care ai cunoscut-o. De asemenea ai cunoscut-o și pe Sofia și iubitul ei. Când nu sunt la birou, ei sunt cam singurii cu care prefer să îmi petrec timpul liber. Aaa. Și noi fetele, avem câteva proprietăți cumpărate împreună, unde facem tot posibilul ca măcar o dată pe lună să ne întâlnim și să petrecem un weekend împreună. Plus parteneri.

Cuvintele ei ies ca un val și nici nu știu dacă a apucat să respire în timp ce mi-a spus toate aceste informații. Zâmbesc și îmi place noua ei abordare, așa că îi cuprind degetele cu mâna mea.

— Bună Cate. Eu sunt Benjamin Rayment. Creez softuri și jocuri pe care partenerul și prietenul meu Larry le vinde, după ce echipa noastră le dezvoltă și le testează. Mai am un asistent, gardă de corp, prieten, de toate la nevoie, numit Jimmy, care regretă amarnic comportamentul lui față de o anumită domnișoară pe care amândoi am sechestrat-o acum câteva săptămâni. Urăsc să fiu în centrul atenției și de asemenea prefer oricând să îmi petrec seara în casă, la un film, cu un pahar de vin, decât să ascult niște

oameni linguşitori care încearcă să profite de ceilalţi. Cu toate astea am venit în seara asta pentru că am încredere în prietenii mei că voi face ceva benefic cu banii care se vor strânge şi pentru că era singura şansă să o văd pe singura femeie pe care am iubit-o şi pe care o iubesc.

Zâmbeşte.

— Mă bucur să te cunosc, Ben. Şi unde e femeia asta acum?

O trag de mână în braţele mele.

— Acum este acolo unde îi e locul. Lângă mine.

— Ben, şopteşte ea încet, nu am iubit niciodată un bărbat până să te cunosc pe tine. M-ai făcut să simt ceea ce credeam că nu voi cunoaşte niciodată, şi anume dragostea adevărată.

— Îmi pare rău că te-am şi făcut să suferi, Cate.

— Şi mie îmi pare rău că te-am minţit.

O mână mi-o las petrecută peste talia ei, lipind-o mai bine de corpul meu, iar cu cealaltă îi ating obrazul fin. Sunt pierdut în privirea ei fierbinte.

— Spune-mi că acum eşti a mea, Cate. Spune-mi că nu mai pleci.

— Sunt a ta, Ben. Numai a ta și nu am să mai plec de lângă tine.

Alte cuvinte sunt de prisos și o sărut cu toată dragostea pe care i-o port. Ne pierdem într-un sărut plin de pasiune abținută în toate aceste săptămâni. Degetele ei se agață de părul meu, trăgându-mă mai aproape, eu îi cuprind talia cu palmele mele, lipind-o de pelvisul meu pentru a o face conștientă de dorința care crește tot mai tare pentru ea. Cate geme și limbile noastre devin tot mai nesătule să se guste, iar atingerile tot mai îndrăznețe. Îi cuprind fundul cu palma mea mare și ea mă trage puțin mai tare de păr gemând din nou.

— Intenționam să te iau încet, o cină, un film și alte chestii cuminți înainte de a trece la etapa finală, îi spun încet deprinzându-mi cu greu buzele de ale ei, dar continuând să îi sărut maxilarul pe care ea mi-l oferă fără reținere și coborând spre gât. Dar mă tem că deja te vreau prea tare și sunt pe punctul de a te avea exact aici, acum.

— Sunt șanse să ne găsească cineva aici?

— Doar grădinarul care vine mâine.

— Atunci dă-o dracu de cină că oricum o să mâncăm mai târziu.

Îmi cuprinde fața cu palmele și îmi acoperă gura cu a ei și din nou ne lăsăm pradă unui sărut mistuitor, doar că acum știm că nu ne vom opri.

— Doar că trebuie să avem grijă la haine să fie prezentabile când ne întoarcem, zice ea chicotind.

O întorc cu spatele la mine și sărutând-o pe gât îi deschid încet nasturii de la rochie și o ajut să iasă din ea, fără a o murdări.

Rămâne în fața mea doar în lenjeria intimă din dantelă neagră, având dres cu bandă adezivă și pantofii negri cu toc cui.

— Ești atât de frumoasă, șoptesc întorcând-o cu fața spre mine și cuprinzând-o din nou în brațele mele.

Și o sărut până nu mai am aer.

— Tu nu e nevoie să scapi decât de sacou, spune ridicând colțul gurii și privindu-mă jucăuș.

— Să înțeleg că ai ceva în plan? o citesc eu cu ușurință în timp ce îmi așez sacoul pe spătarul scaunului, lângă rochia ei.

— Așază-te pe bancă, îmi ordonă ea și mă conformez imediat.

— Asta îmi amintește de prima noastră seară împreună, spun zâmbind, în timp ce ea vine încet ca o felină spre mine.

Se așază la fel ca atunci în poala mea, cu câte un picior de-o parte și de alta a bazinului meu.

— Exact la asta m-am gândit și eu, zice ea frecându-se încet de mine. E nevoie de prezervative?

Se oprește și mă privește cu ochii mari.

— Că nu am la mine!

Încep să râd și o trag spre mine, sărutând-o.

— Nimic nu s-a schimbat, iubito. Nu a mai fost nimeni de când te-am cunoscut pe tine.

— Iar eu sunt în continuare pe pilule, completează ușurată și imediat mâinile noastre încep să exploreze.

Sărutările mele coboară pe gâtul ei fin, spre sânii plini, peste dantelă, apoi îi dezgolesc un sân și mă răsfăț cu sfârcul deja întărit de dorință, făcând-o să scoată sunete dulci și tot mai erotice.

Mâna ei îmi găsește cureaua și fără prea mult efort, mă eliberează de bariera pantalo-

nilor și a lenjeriei intime și mă conduce spre intrarea în miezul ei cald.

— Te iubesc, Cate, îi șoptesc când o pătrund încet.

— Oh, Ben, geme ea, și eu te iubesc!

Sunt tot în ea și senzația este la fel de fenomenală pe cât mi-o aminteam. Femeia asta minunată este a mea și numai a mea și o iubesc la nebunie. Începe să se miște deasupra mea și cu fiecare mișcare vin în întâmpinarea ei, făcând contactul și mai pătrunzător, mai rapid, mai intens. Ne sărutăm cu poftă și degetele ei sunt tot mai adâncite în umerii mei.

Își rotește șoldurile și mă tachinează așa cum știe mai bine, încât simt că îmi pierd controlul.

— Cate, mă omori și nu o să dureze prea mult dacă mai faci așa.

— Sunt aproape, Ben, geme ea printre buzele noastre lipite.

Cuvintele ei mă îndeamnă să îi prin șoldurile să îmi mișc pelvisul, ajutând-o să mă simtă tot mai adânc, și mărim ritmul mișcărilor noastre până când o simt strângându-se în jurul meu și aproape că țipă când orgasmul ne lovește în același timp. Se prăbușește peste mine epuizată

și o cuprind cu brațele pentru a mă bucura de senzația plăcută a corpului ei lipit de al meu.

— Am putea să rămânem aici? mă întreabă chicotind.

— Oricât de mult mi-aș dori, nu știu cât o să îi încânte pe prietenii tăi această absență.

— Ai fi surprins cât de mult o să îi încânte.

— Să înțeleg că ei cunosc povestea noastră?

— Chiar foarte bine.

— Și nimeni nu vrea să mă omoare pentru cum ți-am vorbit?

— De ce ar face-o? Mi-am meritat-o. Ei știu foarte bine că totul a pornit de la o mare minciună inventată de mine.

Mă sărută scurt pe buze și continuă, puțin tristă.

— Doar că nu vreau să mă întorc, să mă uit lung la tine cum ești la o altă masă și să aștept să bage o repriză de dans să mai fiu lângă tine.

Zâmbesc și e rândul meu să o sărut.

— Iubita mea, nici nu o să fie cazul. Când te-am văzut pe listă i-am rugat pe prietenii mei să mă așeze lângă tine. Dacă seara asta nu decurgea deloc așa cum speram, iar tu îmi dădeai un șut în fund, m-aș fi retras frumos de la petre-

cere, iar tu ai fi avut un scaun liber lângă tine, fără să ştii că eu urma să stau acolo. Cu ocazia asta am şi blocat un scaun unde nu urma să stea niciun alt bărbat, dar asta e partea a doua a intenţiei mele.

— Deci o să stai lângă mine toată seara? întreabă ea plină de entuziasm.

— Doar dacă vrei.

— Normal că vreau!

Mă sărută pe buze, pe obraji, pe frunte şi sunt învăluit de o bucurie nemărginită lângă această femeie fenomenală.

— Iar după aceea, aş vrea să rămâi la mine, continuu eu. Cred că avem multe de recuperat şi momentan nu sunt capabil să te las să pleci aşa repede.

O sărut din nou şi îi spun:

— Am să fiu sincer cu tine, Cate. Niciodată nu am stat cu o femeie atâtea zile la rând, cum am stat cu tine. Şi mi-a plăcut. Mi-a plăcut să mă trezesc lângă tine, la fel de mult pe cât mi-a plăcut să vin în acea cameră de hotel ştiind că tu eşti acolo.

— Atunci o să vedem ce putem face pentru a continua acel aranjament, care şi mie mi-a plăcut la fel de mult.

Capitolul 18

Cate

Un singur bărbat m-a făcut să mă îndrăgostesc, acelaşi bărbat m-a făcut să cunosc ce înseamnă să suferi cu adevărat în dragoste, dar tot el este cel care m-a făcut să iubesc cu adevărat şi alături de el să cunosc fericirea.

Practic am fost aproape nedespărţiţi din aceeaşi seară în care a avut loc gala.

Când ne-am întors la petrecere, licitaţia deja începuse, iar cina deja se servea. Am putut instant să citesc pe chipurile prietenelor mele, dar şi al lui Nicholas bucuria de a mă vedea revenind de mână cu Ben.

— Pentru că totul este bine acum, te iert că nu mi-ai spus că asta e proprietatea lui Ben, îi spun Sofiei.

— Eu nu am lăsat-o să spună, sare Tara în apărarea ei. Nu am vrut să riscăm să te sperii şi să nu mai vrei să vii şi oricum nu ştiam dacă el va fi sau nu aici în seara asta.

— Din fericire totul a decurs așa cum am sperat, chicotește Sofia fericită.

Pentru a nu-l face pe Ben să înroșească, m-am abținut de la a completa cu voce tare că lucrurile au decurs mai bine decât a sperat oricine. Chiar dacă ele probabil bănuiesc, detaliile astea le voi da fetelor când vom fi singure.

După acea seară minunată, lucrurile au decurs minunat. Așa cum am spus, cel mai mult timp liber îl petreceam la el, pe această minunată proprietate care era tot mai învăluită de culorile frumoase ale toamnei.

Petreceam timpul îmbrățișați, câteodată cu tabletele sau telefoanele în mână, muncind, până când deveneam tot mai conștienți de atingerile involuntare și în secunda următoare tabletele dispăreau, hainele la fel, iar noi ne bucurăm de iubirea noastră. Nu ne mai săturam unul de celălalt și nici nu cred că ne vom sătura vreodată.

Personal, totul era ideal. Profesional, totul mergea la fel de bine.

Înainte de revederea mea cu Ben, cum mă așteptam, am primit un telefon de la președintele primei companii la care el se dusese

cu softul, iar aceştia îl refuzaseră. Acesta era acum intrigat de decizia mea, dar eu i-am punctat foarte concret beneficiile din punctul meu de vedere şi chiar l-am numit un manager slab şi, scuzaţi expresia, „fără coaie", pentru că nu a avut curajul să investească nişte bani, care pe termen lung i-ar fi adus mult mai mult profit. O lună mai târziu, acesta din urmă îl suna disperat pe Ben să bată palma pe softul acesta, fără ca oferta să sufere modificări. Adevărul este că îl cam speriasem la telefon, punctându-i că eu aş mări preţul pentru soft dacă aş fi în locul dezvoltatorului, iar el s-a speriat, crezând că ideea va fi adoptată de Ben.

Aşa că Ben şi, în primul rând, Larry erau acum liniştiţi că vor putea să investească în noi oameni pentru a dezvolta softuri şi pentru alte companii de automobile.

Şi tot la acest subiect fiind, într-o seară Ben m-a întrebat de ce după tot ce se întâmplase între noi, eram dispusă să plătesc toată suma din prima prezentare.

M-am uitat la el ridicând o sprânceană.

— Ce om de afaceri sunt eu dacă aş lua decizii bazate pe viaţa mea sentimentală? Am

văzut în softul tău o oportunitate pe care nu voiam să o pierd pentru că i-am văzut valoarea. Ai cunoscut-o pe Mina, e o dulceață de fată. La ea și la sănătatea ei m-am gândit și știam că pe lumea asta mai există măcar un om, mama ei, care ar fi fost de acord cu decizia mea și amândouă, de fapt toate cinci, eram dispuse să plătim din buzunarul nostru, în cazul în care consiliul meu de administrație ar fi îndrăznit să se revolte.

Zâmbește și îmi sărută toată fața, ochii, obrajii, bărbia, până încep să râd, gâdilată de barba lui.

— Dar tu de ce dracu' mi-ai dat, practic, gratis softul?

— Tocmai pentru că am știu că gândești așa. Mi-ai spus încă din seara în care ai văzut prezentarea. Nu ai vorbit nici măcar o secundă ca toți ceilalți oameni de afaceri, ci ca o femeie cu suflet bun, care se gândea la lumea din jur și nu la buzunarul ei. Nici nu ai clintit când ai văzut suma și recunosc că m-a surprins, chiar de atunci, lipsa ta de reacție la o valoare așa mare, doar că nu am sesizat pe moment.

Face o pauză, cât să mă sărute cast pe buze.

— Cu o seară înainte am vorbi cu Larry și am încercat să îl înduplec și să îl fac să accepte nebunia mea. I-am zis că avem nevoie de o primă companie care să ne cumpere softul, iar după aceea vor veni și restul. Și așa s-a întâmplat.

Mă sărută din nou.

— Și să nu crezi că nu știu că ai avut o discuție cu președintele de la cealaltă companie, pentru că știu că lucrurile s-au mișcat mai mult datorită ție.

— Eu doar am grăbit inevitabilul, scumpule. El oricum urma să îl cumpere, pentru că între noi mereu este o competiție, iar eu deja câștigasem foarte mult teren cu noua ta inovație.

— Oricum, eu îți sunt recunoscător.

— Suntem la egalitate. Măcar atât puteam să fac după ce mi-ai dat pe gratis munca ta de ani de zile.

Îl sărut și eu.

— Acum Larry e fericit.

— Doar că eu i-am mai promis ceva și mintea mea a uitat complet, dar împielițatul mi-a amintit ieri, zice strâmbând din nas.

— Nu îmi spune: primul tău copil? zic amuzată.

Începe să râdă.

— Nu chiar... Un nou joc.

— Tot un fel de copil de-al tău.

— Exact, râde el.

— Și care e problema?

— Că îmi place prea mult să stau cu tine în brațe, decât să mă apuc de altceva, zice și mă sărută zgomotos pe gât, făcându-mă să chicotesc.

— Uite cum facem, îi propun eu. Și eu trebuie să mă ocup puțin mai mult de companie, pentru că nu vreau să am discuții cu oameni cu care nu mă văd cu zilele, așa că hai să amenajăm biroul în așa fel încât să putem lucra amândoi fără probleme, atunci când suntem împreună. Iar același lucru îl facem și când suntem la mine în apartament.

— Îmi place ideea ta, dar eu am o propunere și mai bună. Știu că îți place să ai spațiul tău și să ai în continuare acel sentiment de independență cu care te-ai obișnuit după atâția ani, dar aș vrea să te muți aici cu mine. De tot. Nu trebuie să vinzi apartamentul tău, doar că

aș vrea să consideri cu adevărat că această casă este și a ta, iar eu să am acel sentiment confortabil, că de fiecare dată când vin acasă, tu vei fi aici, hainele tale vor fi aici, lucrurile tale, căldura și parfumul tău.

Este adevărat că eram o persoană care ținea la independență ca femeie și nu m-aș fi văzut niciodată trăind viața de zi cu zi alături de altcineva, dar de când l-am cunoscut pe el, viața mea s-a schimbat. Alături de el am creat noi dependențe: dependența de el.

— Mi-ar face cea mai mare plăcere să împart cu tine această minunată casă. Proprietatea ta ne-a adus împreună, așa că m-aș bucura să simt că este locul nostru de suflet.

— Nu ai idee cât de tare mă bucur!

Sar în brațele lui și sărutul nostru plin de fericire, este dominat încet de dorința care crește tot mai tare, ca de fiecare dată.

O lună mai târziu, cu o zi înainte de revelionul pe care urma să îl petrecem alături de ceilalți prieteni, Ben a organizat o cină intimă în sera minunată, unde m-a cerut de soție.

Ce? Credeți că am acceptat? Ha!

Normal că am acceptat!